ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

សៀវភៅណែនាំ

ស្តីអំពី

ការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន

Lesson Study

ដើម្បីឲ្យការអនុវត្ត

ការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន

មានភាពរលូន និងមានប្រសិទ្ធភាព

នាយកដ្ឋានបណ្តុះបណ្តាល និងវិក្រឹតការ

ឆ្នាំ ២០១១

បុព្វកថា

អនុវត្តតាមផែនការលើកកម្ពស់គុណភាពអប់រំ ពិសេសគុណភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន ជាបញ្ហាចម្បងដែលក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា និងអ្នកគ្រប់គ្រងគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់បាននឹងកំពុង យកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងខ្លាំងក្លាជាប្រចាំ។

ក្រោមកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងទីភ្នាក់ងារសហប្រត្តិបត្តិការអន្តរជាតិជប៉ុន **JICA** (**STEPSAM2**) ជាមួយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ដែលមានទិសដៅលើកកម្ពស់សមត្ថភាពការបង្រៀននិងរៀន ផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ ជូនដល់គ្រូឧទ្ទេសមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគទាំង៦ និងសាលា គរុកោសល្យ និងវិក្រឹតការរាជធានី–ខេត្តទាំង១៨ ព្រមទាំងគ្រូវិទ្យាសាស្ត្របង្រៀនៅអនុវិទ្យាល័យ អនុវត្ត និងអនុវិទ្យាល័យសហការរបស់មជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគទាំង៦ទូទាំងប្រទេស ក៏បាន រៀបចំឯកសារណែនាំស្តីពី ការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន នេះឡើង។ ក្រសួងបានអនុញ្ញាតឲ្យគម្រោង **STEPSAM2** បើកវគ្គបំប៉នជូននាយក គ្រូឧទ្ទេសមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគ និងសាលាគរុកោសល្យ និងវិក្រឹតការរាជធានី–ខេត្ត ប្រធានឬអនុប្រធានមន្ទីរអប់រំ យុវជននិងកីឡារាជធានី–ខេត្ត ប្រធាន ឬអនុប្រធានការិយាល័យ និងអធិការមធ្យមសិក្សាជាបន្តបន្ទាប់ ក្នុងន័យកែលម្អលើកកម្ពស់ ការបង្រៀន និងរៀនផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រឲ្យកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ពោលគឺធានាឲ្យបានការ បង្រៀន និងរៀនវិទ្យាសាស្ត្រល្អសំដៅសម្រេចគោលដៅអប់រំជាតិដោយជោគជ័យ។

ឆ្លងតាមបទពិសោធន៍របស់គម្រោង **STEPSAM2** ដែលបន្តពីគ្រោង **STEPSAM1** ក្រោយពីចុះតាមដាន និងការចុះជួយជាបន្តបន្ទាប់ ពិសេសចាប់ពីឆ្នាំ២០០៨មកឃើញថា គ្រូវិទ្យាសាស្ត្រមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគ សាលាគរុកោសល្យ និងវិក្រឹតការរាជធានី ខេត្ត និងគ្រូវិទ្យាសាស្ត្រនៅតាមអនុវិទ្យាល័យអនុវត្ត មានការប្រែប្រួលលើបទពិសោធន៍នៃការបង្រៀននិងរៀន ហើយបន្តយកចិត្តទុកដាក់ជួយពួកគាត់បន្ថែមទៀត។

ដើម្បីអនុវត្តខ្លឹមសារនៃសៀវភៅនេះប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព មជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគទាំង៦ និងសាលាគរុកោសល្យ និងវិក្រឹតការរាជធានី–ខេត្តទាំង១៨ និងអនុវិទ្យាល័យអនុវត្តនិងអនុវិទ្យាល័យសហការ គប្បីយកចិត្តទុកដាក់ស្វែងយល់ឯកសារនេះឲ្យបានស៊ីជម្រៅដើម្បីជាត្រីវិស័យសម្រាប់ដំណើរការ (**PDCA**) របស់ក្រុមសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនតាមសាលានីមួយៗ។

ក្រសួងសង្ឃឹមថា លោក លោកស្រីនឹងខិតខំយកចិត្តទុកដាក់លើការពង្រឹងសមត្ថភាពការបង្រៀនរបស់គ្រូ និងលទ្ធផលការសិក្សារបស់សិស្សតាមរយៈឯកសារនេះប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងភាពស័ក្តិសិទ្ធិ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ ២០១១

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

អារម្ភកថា

សៀវភៅស្ដីពីការណែនាំអនុវត្ត ការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀននេះ ត្រូវបានកសាង និងរៀបរៀងឡើងដោយក្រុមគ្រូឧទ្ទេសថ្នាក់ជាតិក្នុងគម្រោង **STEPSAM2** ដោយប្រើប្រាស់ថវិការបស់ទីភ្នាក់ងារសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិជប៉ុន **JICA (STEPSAM2)**។

ខ្លឹមសារក្នុងសៀវភៅនេះបានលើកឡើងអំពី៖

- សេចក្ដីផ្ដើម៖ បង្ហាញពីការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន (**LESSON STUDY**) ជាអ្វី?
- ដំណើរការនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន៖
  បង្ហាញពីវដ្ដនៃ **PDCA** (ផែនការ–សាកល្បង–កែលម្អ–អនុវត្ត)
- ភាពជោគជ័យក្នុងការអនុវត្តការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន
- សំណួរ–ចម្លើយពាក់ព័ន្ធដំណើរការ ការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន

ខ្លឹមសារដែលមានក្នុងសៀវភៅនេះបានមកពីស្រាវជ្រាវពីប្រភពផ្សេងៗ ពិសេសបានមកពីអ្នកជំនាញការជប៉ុន ហើយកែលម្អឲ្យសមស្របតាមបរិបទអប់រំនៅកម្ពុជា ដើម្បីឲ្យលោកគ្រូ អ្នកគ្រូបង្រៀនវិទ្យាសាស្ត្រទាំងអស់ងាយស្រួលអនុវត្តដោយរលូន និងប្រកបដោយជោគជ័យ។

បន្ទាប់ពីបានដាក់បញ្ចូលឯកសារនៅក្នុងវគ្គបំប៉នជូនគ្រូវិទ្យាសាស្ត្រ និងក្រោយពីការបានចុះពិនិត្យតាមដានលទ្ធផលនៃការបង្រៀនវិទ្យាសាស្ត្រ គណៈកម្មការយើងខ្ញុំបានរៀបចំកែសម្រួលជាបន្តបន្ទាប់។

ជាការពិតខ្លឹមសារក្នុងសៀវភៅនេះ ប្រាកដជានៅមានការខ្វះខាតខ្លះៗដែលគណៈកម្មការយើងខ្ញុំសូមទទួលស្គាល់ និងរង់ចាំទទួលយកយោបល់ កែលម្អអំពីលោក លោកស្រី គ្រប់ពេលវេលា។

ឆ្លៀតឱកាសនេះដែរ យើងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅបំផុតចំពោះថ្នាក់ដឹកនាំក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ដែលបានលើកទឹកចិត្តដល់ក្រុមការងារក្នុងការបង្កើតឡើងនូវស្នាដៃនេះ។

ខ្ញុំសង្ឃឹមថា សៀវភៅនេះពិតជានឹងក្លាយជាទីប្រឹក្សាដ៏មានប្រសិទ្ធភាពចំពោះ លោកគ្រូ អ្នកគ្រូដែលបង្រៀនវិទ្យាសាស្ត្រគ្រប់ពេលវេលា។

ក្រុមការងារកសាងឯកសារ

គណៈកម្មការនិពន្ធ

១. លោក កូជី តាកាហាស៊ី (Koji TAKAHASHI)

២. លោក ធាន វាសនា

៣. លោក តុង រ៉ូហ្វៃត

៤. លោកស្រី អ៊ាង សេងលីម

៥. លោក អ៊ឹម កាណូវុធ

គណៈកម្មការពិនិត្យ និងកែលម្អ

១. លោក កូជី តាកាហាស៊ី (Koji TAKAHASHI)

២. លោក សិត សេង

៣. លោក ម៉ម ចាន់សៀន

៤. លោក ង៉ោ ប៉េងឡុង

គណៈកម្មការរៀបរៀង និងចងក្រង

លោក វិញ សោភ័ណ

មាតិកា

ផ្នែកទី១៖ សេចក្តីណែនាំអំពីការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន **ទំព័រ**

មេរៀនទី១៖ សេចក្តីណែនាំអំពីការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន 1

១.១. តើការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនជាអ្វី? 1

១.២. តើត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះនៅក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន? 3

ផ្នែកទី២៖ ដំណើរការនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន

មេរៀនទី២៖ ដំណើរការនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន 6

២.១. ការរៀបចំមេរៀន [Plan] 6

២.២. ការអនុវត្តការបង្រៀន និងការសង្កេត [Do] 8

២.៣. ការពិភាក្សាលើការបង្រៀន និងរៀន [Check] 11

២.៤. ការធ្វើសកម្មភាពកែលម្អបន្ត [Action] 14

ផ្នែកទី៣៖ គន្លឹះដើម្បីធ្វើឲ្យការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនមានប្រសិទ្ធភាព

មេរៀនទី៣៖ គន្លឹះដើម្បីធ្វើឲ្យការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនមានប្រសិទ្ធភាព 16

៣.១. ការសម្របសម្រួលដើម្បីឲ្យការពិភាក្សាទទួលបានគុណភាពល្អ 16

៣.២. កាលវិភាគគំរូនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន 19

ផ្នែកទី៤៖ សំណួរចម្លើយពាក់ព័ន្ធការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន

មេរៀនទី៤៖ សំណួរចម្លើយពាក់ព័ន្ធការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន 22

ឯកសារយោង *24*

មេរៀនទី១៖ សេចក្ដីណែនាំអំពីការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន

១.១. តើការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនជាអ្វី?

សេចក្ដីផ្ដើម

តើលោកគ្រូ អ្នកគ្រូធ្លាប់ឆ្ងល់ទេថា ហេតុអ្វីបានជាការបង្រៀនរបស់លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ មិនបានទទួលលទ្ធផលដូចដែលបានរំពឹងទុក ថ្វីបើលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ បានបង្រៀនតាមវិធីសាស្ត្រដែលបានរៀននៅក្នុងវគ្គបណ្ដុះបណ្ដាល ឬក៏បង្រៀនតាមសៀវភៅគ្រូក៏ដោយ?

ប្រសិនបើលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ ទទួលស្គាល់ថាមានបញ្ហាដូចខាងលើនេះកើតឡើង នោះវាបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថា លោកអ្នកគឺជាគ្រូដែលមានសេចក្ដីក្លាហាន និងហ៊ានបង្ហាញនូវការពិត។ បញ្ហានេះមិនមែនកើតឡើងតែចំពោះរូបលោកគ្រូ អ្នកគ្រូនោះទេ គឺកើតមានចំពោះអ្នកអប់រំទាំងអស់នៅលើពិភពលោក។ គ្រូជាច្រើននៅតែគិតថា ការបង្រៀនជាការងារងាយស្រួល ហើយជួនកាលបែជាធ្វើការស្ដីបន្ទោសសិស្សរបស់គាត់អំពីការទទួលលទ្ធផលមិនជាទីគាប់ចិត្តទៅវិញ។

បញ្ហានេះអាចជាលទ្ធផលចេញមកពីការមានជំនឿថា គ្រូទាំងឡាយអាចបង្រៀនបានល្អដោយគ្រាន់តែអនុវត្តវិធីសាស្ត្រដែលមានទំនាក់ទំនងនឹងទ្រឹស្ដីតែប៉ុណ្ណោះ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយជំនឿបែបនេះនៅតែជាចម្ងល់អស់ជាងពីរទសវត្សរ៍មកហើយ ដែលជាហេតុជំរុញឲ្យអ្នកអប់រំ នៅលើពិភពលោកត្រឡប់មកគិតអំពីខ្លួនគេផ្ទាល់ដែលជាអ្នកបង្រៀនវិញម្ដង ដើម្បីធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំង និងវាយតម្លៃពីប្រសិទ្ធភាពទៅលើការជ្រើសរើសសកម្មភាពបង្រៀនដោយចោទសួរថា "ហេតុអ្វី?" ស្ដីអំពីការបង្រៀន និងរៀនរបស់ពួកគាត់។ គ្រូបែបនោះតែងតែព្យាយាមស្វែងរកឱកាសសម្រាប់អភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈរបស់ខ្លួនជានិច្ច។

ការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន អាចផ្ដល់ឱកាសមួយសម្រាប់គ្រូដើម្បីអភិវឌ្ឍការបង្រៀនតាមរយៈការឆ្លុះបញ្ចាំងទៅលើលទ្ធផល ដែលធ្វើឡើងដោយគ្រូមានមនសិកា មានចំណង់អភិវឌ្ឍ និងមានភាពស្មោះត្រង់ដូចជារូបលោកគ្រូ អ្នកគ្រូដែរ។

តើការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនជាអ្វី?

ការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន ជាដំណើរការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈ ដែលគ្រូត្រូវធ្វើការជាប្រព័ន្ធជាមួយអ្នករួមការងារដើម្បីពិនិត្យ និងអភិវឌ្ឍការបង្រៀនរបស់ពួកគាត់។

ការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន មានដើមកំណើតនៅប្រទេសជប៉ុន ហើយបច្ចុប្បន្ននេះត្រូវបានអនុវត្តដោយគ្រូជាច្រើន មិនត្រឹមតែនៅប្រទេសជប៉ុនប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវាក៏ត្រូវបានយកទៅអនុវត្តផងដែរនៅសហរដ្ឋអាមេរិក ចក្រភពអង់គ្លេស អូស្ត្រាលី សិង្ហបុរី ហុងកុង និងបណ្ដាប្រទេសផ្សេងៗទៀត។ គ្រូដែលបានចូលរួមក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀននៅក្នុងប្រទេសទាំងនោះបាននឹងកំពុងអភិវឌ្ឍការបង្រៀនរបស់ពួកគាត់តាមរយៈការឆ្លុះបញ្ចាំងតាមបែបសហការជួយគ្នាទៅវិញទៅមក។

ការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន មាន ៤ ដំណាក់កាលធំៗគឺ (១) [Plan] ការរៀបចំ មេរៀន, (២) [Do] ការអនុវត្តការបង្រៀន និងការសង្កេត, (៣) [Check] ការពិភាក្សា កែលម្អលើការបង្រៀន, (៤) [Action] ការធ្វើសកម្មភាព កែលម្អការបង្រៀនរៀងៗខ្លួន បន្ទាប់ពីធ្វើការពិភាក្សាកែលម្អក្នុងក្រុមរួច ហើយត្រឡប់ទៅដំណាក់កាលរៀបចំមេរៀនវិញ[1]។

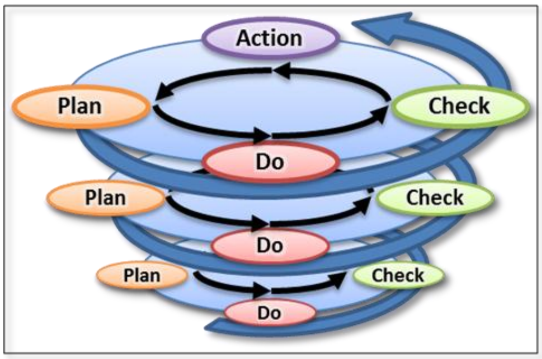

រូបទី ១ វដ្ត PDCA

ដូចនេះនៅក្នុងដំណើរការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន គ្រូត្រូវជួបជុំគ្នាជាទៀងទាត់នៅក្នុងរយៈពេលមួយដ៏វែង យ៉ាងហោចណាស់ក៏បួនប្រាំខែដែរ។

ដំណើរការនេះមានរាងជាស្ពៀរគូចខ្យងដូចបង្ហាញនៅក្នុងរូបភាពទី១ ដែលលើកទឹកចិត្តឲ្យគ្រូធ្វើការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈរបស់គាត់ជាបន្តបន្ទាប់។

វដ្ត Plan–Do–Check–Action (PDCA) នេះគឺមិនមែនជាគំនិតថ្មីសម្រាប់យើងទេ តាមពិតនៅក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ យើងតែងតែអនុវត្តតាមវិធីនេះជានិច្ចជាកាល។ ជាឧទាហរណ៍ សូមយើងគិតមើលអំពីការទៅទិញទំនិញនៅផ្សារ នោះយើងនឹងឃើញវដ្ត PDCA ដូចនៅក្នុងតារាងទី១ ខាងក្រោម៖

តារាងទី១: វដ្ត PDCA ប្រើនៅក្នុងជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃរបស់យើង(ការទិញទំនិញ)

Plan	*អ្នកបានគិតថាត្រូវទិញអ្វី ទៅផ្សារមួយណា ទៅពេលណា ហើយទៅដោយរបៀបណា ត្រូវចំណាយពេល និងប្រាក់អស់ប៉ុន្មាន ។ល។*
Do	*អ្នកបានទៅដល់ផ្សារហើយបានទិញទំនិញ ប៉ុន្តែក៏បានទិញទំនិញផ្សេងទៀតបន្ថែមដែលអ្នកមិនបានគិតទុកជាមុន និងបានទៅផ្ទះមិត្តភក្តិបន្ទាប់ពីទិញទំនិញរួច បន្ទាប់មកត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញយឺតអស់ ២ម៉ោង។*
Check	*អ្នកបានចំណាយប្រាក់និងពេលវេលាច្រើនជាងការគិតទុក ប៉ុន្តែអ្នកបានពេញចិត្តជាមួយនឹងសកម្មភាពរបស់អ្នក។ អ្នកប្រហែលជាបានរំខានដល់មិត្តភក្តិ ហើយក្រុមគ្រួសាររបស់អ្នកក៏បានរង់ចាំយ៉ាងយូរដើម្បីញ៉ាំអាហារពេលល្ងាចជាមួយគ្នា។*
Action	*ថ្ងៃក្រោយអ្នកនឹងត្រូវព្យាយាមចាយសន្សំសំចៃរហូតដល់ថ្ងៃបើកប្រាក់ខែថ្មី។ អ្នកក៏ត្រូវព្យាយាមប្រាប់មិត្តភក្តិមុននឹងទៅលេងផងដែរ។ អ្នកនឹងត្រូវឲ្យដំណឹងដល់គ្រួសារជាមុន ពេលដែលអ្នកត្រឡប់មកផ្ទះវិញយឺត។*

គុណសម្បត្តិការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន

ឆ្លងតាមរយៈបទពិសោធនៅតាមបណ្តាប្រទេសផ្សេងៗគ្នាជាច្រើន យើងអាចប្រមើលទុកជាមុនថា ការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន នឹងជួយគ្រូដែលចូលរួមដើម្បី៖

- កែលម្អការបង្រៀន និងរៀនទាំងមូលតាមរយៈការប្រឹងប្រែងរបស់គាត់ផ្ទាល់ ទោះបីជាពួកគាត់ធ្លាប់មានទម្លាប់ខុសៗគ្នាក៏ដោយ។
- លើកកម្ពស់ការអនុវត្តឲ្យមានប្រសិទ្ធិភាព និងការងារសហការណ៍គ្នា នៅក្នុងដំណាក់

[1] វដ្តនៃ Plan–Do–See គឺត្រូវបានប្រើជាញឹកញាប់ផងដែរនៅក្នុងការពិភាក្សាដើម្បីកែលម្អមេរៀន

កាលនីមួយៗនៃការរៀបចំផែនការ ការអនុវត្ត និង ការកែលម្អមេរៀន។

- បង្កើតនូវវប្បធម៌ដែលគ្រូអាចរៀនពីគ្នាទៅវិញទៅមក និងពីសិស្សផងដែរ ដើម្បីអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពវិជ្ជាជីវៈរបស់ពួកគាត់។

ជាងនេះទៅទៀត វាក៏បានផ្តល់ឱកាសផងដែរសម្រាប់ទាំងអ្នកបង្រៀន និងអ្នកសង្កេតវាយតម្លៃដែលអាចជំរុញឲ្យមានការសិក្សាមិនចេះចប់ ។

ឥឡូវនេះ យើងគិតពីរបៀបបង្កើតការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀននៅតាមសាលា និងតាមគ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀនគ្រប់កម្រិតភូមិសិក្សានៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

១.២. តើត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះនៅក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន?

តើត្រូវធ្វើអ្វីមុនគេ?

មុនពេលចាប់ផ្តើមការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន សាលានីមួយៗត្រូវបង្កើតក្រុមសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន ដោយរួមបញ្ចូលបុគ្គលិកដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធទាំងអស់នៅក្នុងសាលា។ តារាងទី២ ខាងក្រោមបង្ហាញពីសមាសភាពក្រុមសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន និងតួនាទីរបស់ពួកគាត់។

តារាងទី២ សមាសភាពក្រុមសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន

សមាសភាពក្រុមសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន	តួនាទី
១ នាយក ឬនាយករង	➔ ដឹកនាំ និងត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន
២ ប្រធានការិយាល័យសិក្សា	➔ ជួយសម្រួលខាងផ្នែករដ្ឋបាល
៣ ប្រធានក្រុមបច្ចេកទេស	➔ សម្របសម្រួលការពិភាក្សាមុន និងក្រោយបង្រៀន
៤ គ្រូឧទ្ទេស ឬគ្រូបង្រៀន	➔ រៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន ធ្វើការបង្រៀន និងការសង្កេតថ្នាក់ ពិភាក្សាលើការបង្រៀន និងរៀន

ក្រៅពីបុគ្គលិកខាងលើ អ្នកផ្សេងទៀតដែលជាអ្នកជំនាញតាមមុខវិជ្ជានៃគ្រឹះស្ថានផ្សេងៗទៀតដូចជា អធិការមន្ទីរអប់រំខេត្ត និងមន្ត្រីរដ្ឋាភិបាលក៏អាចចូលរួមនៅក្នុងការអនុវត្តការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនម្តងម្កាលបានដែរ។ ប៉ុន្តែសមាជិកទាំងនោះគួរតែដឹងអំពីដំណើរការ នៃការអនុវត្តការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន ហើយចូលរួមធ្វើការពិភាក្សាជាមួយនឹងគ្រូដែលចូលរួម។ អ្វីដែលសំខាន់នៅក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន គឺការរៀនពីគ្នាទៅវិញទៅមក មិនមែនជាការបង្រៀនពីគ្រូម្នាក់ទៅគ្រូម្នាក់ផ្សេងទៀត ឡើយ។

នៅក្នុងមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគ និងសាលាមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ នៅពេលមានចំនួនឧទ្ទេស ឬគ្រូបង្រៀនច្រើនអាចបង្កើតក្រុមសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនតាមមុខវិជ្ជា ឬ២មុខវិជ្ជាបញ្ចូលគ្នាក៏បាន។

សូម្បីតែនៅពេលដែលគរុសិស្សចុះធ្វើកម្មសិក្សាក៏អាចអនុវត្ត ការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន បានដែរ។ ដូច្នេះក្រុមសិក្សាស្រាជ្រាវមេរៀននេះនឹងមានគរុសិស្ស គ្រូណែនាំ និងគ្រូឧទ្ទេសជាសមាជិក។

សកម្មភាពនៅក្នុងដំណាក់នីមួយៗនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន

ដូចបានពិពណ៌នានៅក្នុងផ្នែកមុនហើយ ការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន អាចចែកចេញជាបួនដំណាក់កាលរួមមាន ការរៀបចំមេរៀន [Plan] ការអនុវត្តការបង្រៀន និងការសង្កេត [Do] ការពិភាក្សាកែលម្អលើការបង្រៀន [Check] និងការធ្វើសកម្មភាពកែលម្អបន្ត [Action]។ នៅក្នុងដំណាក់នីមួយៗមានសកម្មភាពសង្ខេបដូចខាងក្រោម៖

ដំណាក់ទី ១៖ ការរៀបចំមេរៀន

➔ រួមបញ្ចូលសកម្មភាពជាច្រើន ដែលត្រូវការយ៉ាងតិចពីរ បីសប្តាហ៍ ដូចជា៖ ការសិក្សាលើខ្លឹមសារដែលត្រូវបង្រៀន ការរៀបចំកាលវិភាគ និងកិច្ចតែងការបង្រៀន ការពិភាក្សាលើកិច្ចតែងការបង្រៀនជាមួយសមាជិក ការធ្វើការបង្រៀនសាកល្បង ការកែលម្អកិច្ចតែងការបង្រៀន។ល។

ដំណាក់ទី ២៖ ការអនុវត្តការបង្រៀន និងការសង្កេត

➔ តម្រូវឲ្យគ្រូបង្រៀនដែលបានរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន ឡើងបង្រៀនសិស្សរបស់គាត់ ហើយឲ្យសមាជិកក្រុមសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនចូលរួមសង្កេតការបង្រៀន ដោយយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើអ្វីដែលសិស្សរៀន និងវិធីរៀនរបស់សិស្ស។

ដំណាក់ទី ៣៖ ការពិភាក្សាកែលម្អលើការបង្រៀន

➔ ផ្តល់ឱកាសឲ្យគ្រូបង្រៀនដែលចូលរួមពិនិត្យមើលឡើងវិញពីការបង្រៀន និងរៀន ហើយធ្វើការពិភាក្សាកែលម្អពីដំណើរការបង្រៀន និងរៀនដោយផ្អែកលើលទ្ធផលនៃការសង្កេតរបស់គាត់។

ដំណាក់ទី ៤៖ ការធ្វើសកម្មភាពកែលម្អបន្ត

➔ លើកទឹកចិត្តគ្រូបង្រៀនដែលចូលរួមឲ្យទទួលយកនូវអ្វីដែលបានរៀននៅក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន ទៅអភិវឌ្ឍក្នុងការបង្រៀនរបស់គាត់រៀងៗខ្លួន។

ដំណាក់កាលនីមួយៗនឹងត្រូវពន្យល់បន្ថែមទៀតនៅក្នុងផ្នែកបន្ទាប់។

គោលការណ៍សម្រាប់ធ្វើឲ្យការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនទទួលបានជោគជ័យ

ខាងក្រោមនេះជាគោលការណ៍សម្រាប់គ្រូបង្រៀន និងនាយកសាលាដែលត្រូវអនុវត្តការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនឲ្យទទួលបានជោគជ័យ[2]។

កុំប្រញាប់ចង់បានលទ្ធផលខ្លាំងពេក → អ្វីដែលយើងនឹងធ្វើមិនមែនជាការផ្លាស់ប្តូរដ៏ធំ ក្នុងរយៈដ៏ខ្លីនោះទេ។ ជាទូទៅវាត្រូវការរយៈពេលបីបួនឆ្នាំទើបមើលឃើញការរីកចម្រើនបាន។

ត្រូវផ្តោតលើការរៀនរបស់សិស្ស → យើងត្រូវគិតនៅក្នុងចិត្តជានិច្ចថា ការកែលម្អការបង្រៀន

[2] Stigler, J. W. and Hiebert, J. (1999). ការវែកញែកអំពីការបង្រៀន៖ គំនិតដ៏ប្រសើរបំផុតពីគ្រូបង្រៀននៅលើពិភពលោកដើម្បីការកែលម្អការអប់រំនៅក្នុងថ្នាក់រៀន។ New York: Free Press.

គឺជាការកែលម្អការរៀនរបស់សិស្ស ដែលមិនមែនគ្រាន់តែផ្លាស់ប្តូរវិធីសាស្រ្តបង្រៀននោះទេ។ អ្វីដែលសំខាន់នោះគឺកែលម្អការបង្រៀនរបស់គ្រូដោយផ្អែកលើការសង្កេតយ៉ាងជិតដល់ទៅលើសិស្ស។

ត្រូវផ្តោតលើការបង្រៀន មិនមែនផ្តោតលើគ្រូបង្រៀនទេ → ដើម្បីឲ្យមានការកែលម្អយូរអង្វែង និងនិរន្ត យើងត្រូវផ្តោតទៅលើ "ការបង្រៀន" ជាជាងផ្តោតលើ "គ្រូបង្រៀន" ហើយត្រូវគិតលើការអភិវឌ្ឍវិធីសាស្រ្តបង្រៀន គឺមិនត្រូវរិះគន់គ្រូបង្រៀននោះទេ។

ត្រូវធ្វើការកែលម្អក្នុងបរិបទមួយជាក់លាក់ → វិធីសាស្រ្តបង្រៀនមួយអាចសមស្របសម្រាប់តែថ្នាក់រៀនមួយប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែវាមិនអាចសមស្របនឹងថ្នាក់រៀនមួយទៀតឡើយ។ វាប្រហែលជាសមស្របសម្រាប់សិស្សនៅឆ្នាំនេះ ប៉ុន្តែប្រហែលមិនសមស្របសម្រាប់សិស្សនៅឆ្នាំក្រោយទេ។ ការអភិវឌ្ឍវិធីសាស្រ្តបង្រៀន សម្ភារបង្រៀន និងការងារផ្សេងៗទៀត គឺសម្រាប់សិស្សជាក់ស្តែងដែលនៅចំពោះមុខលោកគ្រូ អ្នកគ្រូតែប៉ុណ្ណោះ។

សំណួរ និងការពិភាក្សាទី១

ឆ្លើយជាបុគ្គលរួចហើយពិភាក្សាជាមួយសមាជិកក្រុមរបស់អ្នក

១-១) តើលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ មានវិធីសាស្រ្តអ្វីផ្សេងទៀតទេដើម្បីធ្វើការកែលម្អការបង្រៀន និងរៀន? តើលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ គិតថាមានអ្វីខុសគ្នារវាងការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន ជាមួយនឹងវិធីសាស្រ្តទាំងនោះ?

១-២) ក្រៅពីឧទាហរណ៍ពីការទិញទំនិញខាងលើ តើលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ មានបទពិសោធផ្សេងទៀតឬទេស្តីពី PDCA? ឬ អ្នកអាចមានគំនិតឲ្យជាឧទាហរណ៍ល្អៗនៃ PDCA នៅក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃដែរឬទេ?

១-៣) តើលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ គិតថាមានអត្ថប្រយោជន៍អ្វីខ្លះចំពោះការផ្តោតទៅលើ "ការសិក្សារបស់សិស្ស" នៅក្នុងការកែលម្អការបង្រៀនរបស់អ្នក?

១-៤) តើលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ គិតថាមានអ្វីខុសគ្នារវាងការផ្តល់អនុសាសន៍ទៅលើមេរៀនដោយផ្តោតទៅលើ "ការបង្រៀន" និង "គ្រូបង្រៀន"?

មេរៀនទី២៖ ដំណើរការនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន

២.១. ការរៀបចំមេរៀន [Plan]

ដំណើរការរៀបចំមេរៀន

ការរៀបចំមេរៀន មិនមែនមានន័យថាជាការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀនតែមួយមុខនោះទេ ប៉ុន្តែវារួមទាំងសកម្មភាពជាច្រើនផ្សេងៗដែលត្រូវការរយៈពេលពីរបីសប្តាហ៍ដើម្បីបញ្ចប់។ ភារកិច្ច និងដំណើរការដែលជាអនុសាសន៍សម្រាប់ការរៀបចំមេរៀនមានបង្ហាញជូននៅក្នុង តារាងទី ៣ ខាងក្រោម។

តារាងទី៣៖ ភារកិច្ច និងដំណើរការនៅក្នុងដំណាក់កាលរៀបចំមេរៀន

ជំហាន	ភារកិច្ចរបស់គ្រូបង្រៀន	
	កម្រិតដំបូង	*កម្រិតខ្ពស់*
១	"ការចាត់តាំងគ្រូបង្រៀន"	
	ក្រុមសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនធ្វើការពិភាក្សាគ្នា ដើម្បីចាត់តាំងគ្រូបង្រៀនដែលត្រូវឡើងបង្រៀន ហើយកំណត់ថ្ងៃជួបជុំគ្នា និងថ្ងៃដែលត្រូវឡើងបង្រៀន ព្រមទាំងប្រធានបទបង្រៀនផងដែរ។	← ដូចគ្នានឹងកម្រិតដំបូងដែរ។
២	"ការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន"	
	គ្រូបង្រៀនដែលបានចាត់តាំងឲ្យឡើងបង្រៀន ធ្វើការសិក្សា អំពីខ្លឹមសារមេរៀន និងរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន។	គ្រូបង្រៀនដែលបានចាត់តាំងឲ្យឡើងបង្រៀនត្រូវធ្វើការសិក្សាពីខ្លឹមសារមេរៀនព្រមទាំងរចនាសម្ព័ន្ធកម្មវិធីសិក្សា ហើយធ្វើការវិភាគពីកម្រិតយល់ដឹងរបស់សិស្ស អំពីខ្លឹមសារដែលមានទំនាក់ទំនងគ្នា។ បន្ទាប់មក គាត់ចាប់ផ្តើមសរសេរកិច្ចតែងការបង្រៀន និងប្លង់បង្រៀនជាមួយគ្នាតែម្តង។
៣	"ការពិភាក្សាលើកិច្ចតែងការបង្រៀន"	
	ក្រុមសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន ពិនិត្យមើលកិច្ចតែងការបង្រៀន តើវាសមស្របដែលអាចនាំឲ្យសម្រេចលទ្ធផលសិក្សាដែលរំពឹងទុក ឬទេ។ ការបង្រៀនសាកល្បងអាចធ្វើនៅក្នុងក្រុមសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន។	ក្រុមសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនពិនិត្យលើកិច្ចតែងការបង្រៀនយ៉ាងហ្មត់ចត់ថាតើវាសមស្របដែលនាំឲ្យសម្រេចលទ្ធផលសិក្សារំពឹងទុកឬទេ? ថាតើវាមានទំនាក់ទំនងច្បាស់លាស់រវាងមេរៀនមុននិងមេរៀនក្រោយឬទេ? និងថាតើកម្រិតវិធីសាស្ត្របង្រៀនសមស្របទៅនឹងស្ថានភាពរបស់សិស្ស ឬទេ? និងផ្សេងៗទៀត។ ការបង្រៀនសាកល្បងអាចនឹងអនុវត្តបាននៅក្នុងជំហាននេះប្រសិនបើចាំបាច់។
៤	"ការសរសេរកិច្ចតែងការសម្រេច"	
	គ្រូបង្រៀនដែលបានចាត់តាំងឲ្យឡើងបង្រៀន ត្រូវធ្វើការកែលម្អកិច្ចតែងការបង្រៀនដោយផ្អែកលើអនុសាសន៍ ដែលបានផ្តល់នៅក្នុងជំហានទី៣ រួចហើយរៀបចំសម្រាប់ឡើងបង្រៀនសិស្សក្នុងថ្នាក់។	← ដូចនឹងកម្រិតដំបូងដែរ។

គ្រូបង្រៀននៅក្នុង "កម្រិតដំបូង" គ្រាន់តែផ្តោតទៅលើការបង្រៀននៅក្នុងកិច្ចតែងការបង្រៀនតែមួយប៉ុណ្ណោះ ចំណែកគ្រូបង្រៀននៅក្នុង "កម្រិតខ្ពស់" ធ្វើការគិតវិភាគលើទំនាក់ទំនងរវាងមេរៀនទៅនិងស្ថានភាពរបស់សិស្សម្នាក់ៗ។ គ្រូបង្រៀនដែលទើបតែចាប់ផ្តើម ការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនអាចចាប់ផ្តើមពី "កម្រិតដំបូង" ហើយអភិវឌ្ឍបន្តិចម្តងៗឆ្ពោះទៅរក "កម្រិតខ្ពស់"។ យើងរំពឹងថាលោកគ្រូ អ្នកគ្រូនឹងឈានដល់គ្រូ "កម្រិតខ្ពស់" នៅក្នុងពេលអនាគតយ៉ាងខ្លីបន្ទាប់ពីអនុវត្តការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនបានរយៈពេលបីបួនឆ្នាំ។

ឧបករណ៍សម្រាប់ការរៀបចំមេរៀន

ឧបករណ៍ទី១ ខាងក្រោមជាក្រដាសសម្រាប់កែលម្អកិច្ចតែងការបង្រៀន ដែលសមាជិកក្រុមសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន ប្រើនៅក្នុងការពិភាក្សានៅក្នុងជំហានទី៣ នៅក្នុងតារាងទី២ខាងលើ។ វាមាន៥ចំណុចសំខាន់ៗសម្រាប់ពិនិត្យគឺ "ការទាក់ទាញ" "វត្ថុបំណង" "សកម្មភាព" "ការគិត" និង"ការយល់" ដើម្បីធ្វើឲ្យការពិភាក្សាប្រព្រឹត្តទៅបានស្រួលដោយផ្តោតទៅលើការបង្រៀន និងរៀន។ ប៉ុន្តែការពិភាក្សាលើចំណុចផ្សេងៗក្រៅពីចំណុចទាំងអស់ខាងលើនេះក៏ត្រូវលើកទឹកចិត្តឲ្យធ្វើផងដែរ។

ជាអនុសាសន៍ គ្រូដែលចូលរួមទាំងអស់ត្រូវបំពេញពីយោបល់ និងសំណូមពររបស់ខ្លួនឲ្យហើយមុនការពិភាក្សាមកដល់។ យោបល់កាន់តែច្បាស់ និងជាក់លាក់ វាកាន់តែមានប្រយោជន៍ និងកាន់តែអនុវត្តបាន។

ឧបករណ៍កែលម្អកិច្ចតែងការបង្រៀន

ឧបករណ៍ទី១

ចែកនៅពេលណា → ចែកជាមួយគ្នានឹងពេលចែកពង្រាងកិច្ចតែងការបង្រៀន
អ្នកណាបំពេញ → សមាជិកក្រុមសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនទាំងអស់ (ម្នាក់ៗ)
សរសេរនៅពេលណា → មុនពេលពិភាក្សាអំពីកិច្ចតែងការបង្រៀន

កាលបរិច្ឆេទ: ________________ ប្រធានបទបង្រៀន: ______________________

ចំណុចទី១៖ ការលើកទឹកចិត្ត	យោបល់កែលម្អ
តើកិច្ចតែងការបង្រៀននេះទាក់ទាញ និងលើកទឹកចិត្តសិស្សឲ្យចង់រៀនដែរឬទេ?	

ចំណុចទី២៖ ការសម្រេចបានវត្ថុបំណង	យោបល់កែលម្អ
តើមេរៀននេះអាចសម្រេចបានវត្ថុបំណងដែរឬទេ? តើសកម្មភាពនីមួយៗមានផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងវត្ថុបំណងឬទេ?	

ចំណុចទី៣៖ ដំណើរការនៃការបង្រៀន-រៀន	យោបល់កែលម្អ
តើសកម្មភាពនៅក្នុងកិច្ចតែងការបង្រៀនមានទំនាក់ទំនងគ្នាទៅវិញទៅមក និងសមស្របសម្រាប់សិស្សដែលនឹងរៀនមេរៀននេះឬទេ?	

ចំណុចទី៤៖ ឱកាសនៃការការគិត	យោបល់កែលម្អ
តើការបង្រៀនបានផ្តល់ឱកាសគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីឲ្យសិស្ស គិតពីបញ្ហាតាមបែបវិទ្យាសាស្ត្រឬទេ?	

ចំណុចទី៥៖ ការយល់ដឹងពីខ្លឹមសារ	យោបល់កែលម្អ
តើកិច្ចតែងការបង្រៀននេះ ជួយឲ្យសិស្សយល់ពីខ្លឹមសារមេរៀនតាមរយៈការរកឃើញ ចំណេះដឹងវិទ្យាសាស្ត្រថ្មីៗ ឬទេ?	

[សម្គាល់] ឧបករណ៍កែលម្អនេះប្រើសម្រាប់សមាជិកម្នាក់ៗក្នុងការសរសេរយោបល់ដើម្បីយកមកពិភាក្សា មិនមែនជាកំណត់ត្រាសម្រាប់ដាក់ជូននរណាម្នាក់នោះទេ។

២.២. ការអនុវត្តការបង្រៀន និងការសង្កេត [Do]

ការអនុវត្តការបង្រៀន និងការសង្កេត

បន្ទាប់ពីរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀនចុងក្រោយហើយ សមាជិកក្រុមសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនជួបជុំគ្នានៅក្នុងថ្នាក់រៀន ដើម្បីសង្កេតអំពីវិធីបង្រៀនរបស់គ្រូបង្រៀនដែលបានចាត់តាំងឲ្យឡើងបង្រៀន និងរបៀបរៀនរបស់សិស្ស រួមទាំងអ្វីដែលសិស្សបានរៀន និងមិនបានរៀននៅក្នុងម៉ោងបង្រៀននោះ។ គ្រូបង្រៀនដែលបានចាត់តាំងឲ្យឡើងបង្រៀនត្រូវបង្រៀនទៅតាមកិច្ចតែងការបង្រៀនដែលបានរៀបចំ និងកែលម្អនៅក្នុងដំណាក់កាលរៀបចំមេរៀន។

យ៉ាងហោចណាស់ត្រូវពិចារណាទៅលើចំណុច ដូចខាងក្រោម៖

(i) **កម្រិតនៃការសម្រេចវត្ថុបំណង**

(ii) **គុណភាព និងភាពសមស្របនៃសកម្មភាពបង្រៀន និងរៀន**

(iii) **វិធីគិត និងជម្រៅនៃការគិតរបស់សិស្ស**

ជាការពិតណាស់ អ្នកអាចពិចារណាលើចំណុចដទៃជាច្រើនទៀតដើម្បីវាយតម្លៃការបង្រៀន និងរៀនប្រសិនបើអ្នកគិតថាចាំបាច់។

ការសង្កេតការបង្រៀន និងរៀនតាមគោលវិធីសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល

ជារឿយៗគេសង្កេតឃើញថា អ្នកសង្កេតការបង្រៀន និងរៀនតែងតែអង្គុយនៅលើកៅអីផ្នែកខាងក្រោយនៃថ្នាក់រៀនពេញមួយម៉ោងសិក្សា ដើម្បីសង្កេតមើលតែការបង្រៀនរបស់គ្រូបង្រៀន ដោយសង្កេតមើលតិចតួចទៅលើការរៀនរបស់សិស្ស។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ អ្នកសង្កេតតែងតែមើលទៅលើគ្រូបង្រៀនតែប៉ុណ្ណោះ មិនមែនមើលទៅលើការបង្រៀននោះទេ។ ប្រសិនបើយើងមានគោលបំណងធ្វើឲ្យសម្រេចបាននូវ "ការអប់រំតាមគោលវិធីសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល" នោះវិធីសង្កេតការបង្រៀនរបស់យើងគួរតែផ្តោតទៅលើអ្នករៀនជាចម្បង ដែលខុសពីការណែនាំមិនបានស៊ីជម្រៅអំពី "គោលវិធីសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល"។ ដូច្នេះដំណើរការ និងកម្រិតនៃការរៀនរបស់សិស្ស ត្រូវតែលើកយកមកពិភាក្សា វាយតម្លៃអំពីភាពសមស្របនៃការបង្រៀន។ រូបទី២ បង្ហាញពីភាពខុសគ្នារវាងអ្នកដែលទើបតែចាប់ផ្តើមសង្កេតមើលការបង្រៀនពីមុន និងអ្នកដែលសង្កេតមើលការបង្រៀនតាមបែបគោលវិធីសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល៖

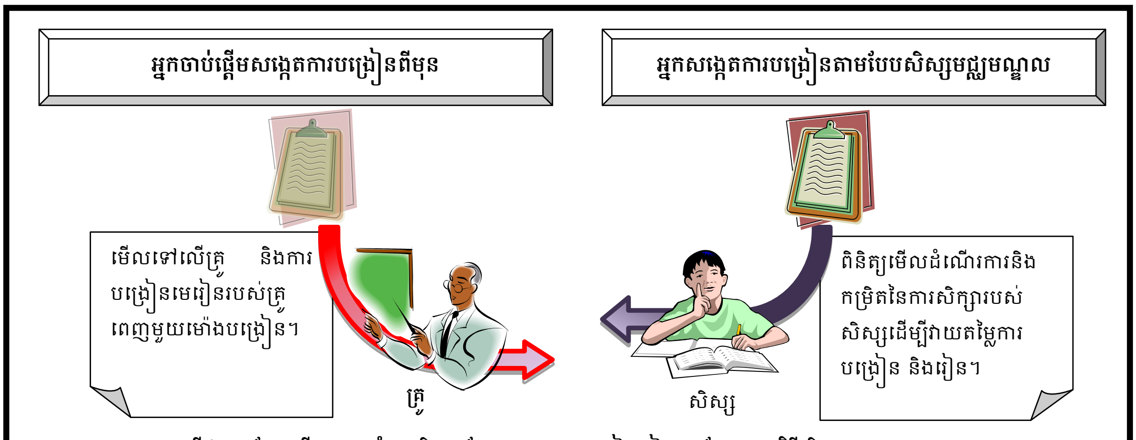

រូបទី ២ អ្នកដែលទើបសង្កេតដំបូង និងអ្នកដែលសង្កេតការបង្រៀន រៀនតាមបែបគោលវិធីសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល

ការផ្ដល់អនុសាសន៍ខុសគ្នារបស់អ្នកសង្កេតទាំងពីរ នៅពេលប្រជុំវាយតម្លៃការបង្រៀន-រៀន មានបង្ហាញជាឧទាហរណ៍ដូចក្នុងតារាងខាងក្រោម៖

តារាងទី ៤៖ ឧទាហរណ៍មួយចំនួននៃអនុសាសន៍ដែលបានផ្ដល់ដោយអ្នកសង្កេតទាំងពីរខាងលើ

អ្នកសង្កេត	អនុសាសន៍ជាឧទាហរណ៍
អ្នកចាប់ផ្ដើមសង្កេតការបង្រៀនពីមុន	- គ្រូគួរតែបង្រៀនតាមវិធីបែបនេះ - ការបង្រៀនគួរតែផ្លាស់ប្ដូរតាមវិធីបែបនេះ - គ្រូគួរតែឲ្យសិស្សធ្វើបែបនេះ - សិស្សមានភាពសកម្មនៅក្នុងថ្នាក់ (ដោយគ្មានភស្តុតាង ឬការបញ្ជាក់ទៅលើសកម្មភាពសិស្ស)។
អ្នកសង្កេតការបង្រៀនតាមបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល	- សិស្សបានឆ្លើយតបទៅនឹងការបង្រៀនតាមវិធីបែបនេះ - សិស្សម្នាក់នេះ ឬម្នាក់នោះមានការភាន់ច្រឡំនៅក្នុងសកម្មភាពមួយនោះ - នៅក្នុងការពិភាក្សាក្រុម សិស្សបាននិយាយជាមួយគ្នាដើម្បីឲ្យយល់ដឹងកាន់តែស៊ីជម្រៅ។

"ការផ្ដោតទៅលើការសិក្សារបស់សិស្ស" គឺជាគោលការណ៍សំខាន់មួយដូចដែលបានពន្យល់នៅក្នុងចំណុច ១.២ (សូមមើល "គោលការណ៍សម្រាប់ធ្វើឲ្យការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនទទួលបានជោគជ័យ"។ ដូច្នេះអ្នកសង្កេតត្រូវកត់ត្រានូវ "អ្វី និងវិធីអ្វីដែលសិស្សរៀននៅក្នុងថ្នាក់" ឲ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។ ព័ត៌មានអំពីសិស្សបែបនេះគឺចាំបាច់ត្រូវគិតយ៉ាងហ្មត់ចត់ទៅលើវិធីដែលយើងអាចកែលម្អការបង្រៀន និងរៀននៅក្នុងគោលវិធីសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលបាន។

សេចក្ដីណែនាំសម្រាប់អ្នកបង្រៀន

សេចក្ដីណែនាំខាងក្រោម អាចជួយឲ្យគ្រូបង្រៀនបានកាន់តែសង្កេតបានល្អ៖

- ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់ទៅលើសិស្ស និងការរៀនរបស់ពួកគេ ជាជាងកិច្ចតែងការបង្រៀន (ធ្វើការបង្រៀនដោយមិនផ្ដោតតែទៅតាមកិច្ចតែងការបង្រៀន)។
- ត្រូវគិតថាអ្នកសង្កេតមិននៅក្នុងថ្នាក់រៀនទេ
- ត្រូវសម្រួលអារម្មណ៍។ ចូរចាំថាការបង្រៀននេះ មិនមែនសម្រាប់ការវាយតម្លៃលោកគ្រូ អ្នកគ្រូនោះទេ ប៉ុន្តែជាការផ្ដល់ឱកាសឲ្យលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ និងសហការី ដើម្បីអភិវឌ្ឍវិធីសាស្ត្របង្រៀនតែប៉ុណ្ណោះ។

សេចក្ដីណែនាំសម្រាប់អ្នកសង្កេត

សេចក្ដីណែនាំខាងក្រោមអាចជួយឲ្យអ្នកសង្កេត ធ្វើការសង្កេតការបង្រៀនបានកាន់តែស៊ីជម្រៅ៖

- ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់លើសកម្មភាពបង្រៀន និងរៀនដែលកើតមានជាក់ស្ដែងនៅក្នុងម៉ោងបង្រៀននេះ ជាជាងការគិតច្រើនពេកលើការអនុវត្តតាមកិច្ចតែងការបង្រៀន។
- ត្រូវព្យាយាមក្រោកឈរ ហើយដើរទៅសង្កេតសិស្សឲ្យបានជិត។ ប៉ុន្តែមិនត្រូវនិយាយជាមួយសិស្ស ឬជជែកជាមួយអ្នកសង្កេតផ្សេងទៀតនៅពេលសង្កេតឡើយ។ ធ្វើការសង្កេតដែលហាក់ដូចរូបលោកគ្រូ អ្នកគ្រូជាខ្យល់បក់ពេញបន្ទប់ដូចច្នោះដែរ។
- សូមកត់ត្រាលម្អិតអំពីការបង្រៀន និងរៀន រួមទាំងឃ្លាប្រយោគដែលសិស្សធ្វើបាន,

ការប្រាស្រ័យទាក់ទងរវាងគ្រូនិងសិស្ស, របៀបដែលសិស្សធ្វើខុស និងរបៀបកែកំហុស នោះ...ដើម្បីធ្វើការសម្រេចចិត្តឲ្យបានត្រឹមត្រូវក្នុងការផ្តល់យោបល់កែលម្អការបង្រៀន។

ឧបករណ៍ប្រើក្នុងការសង្កេតការបង្រៀន និងរៀន

ឧបករណ៍ទី២ ខាងក្រោមគឺជាក្រដាសសង្កេតការបង្រៀន និងរៀនដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីជួយដល់អ្នកសង្កេតអាចកត់ត្រាសកម្មភាពបង្រៀនរបស់គ្រូ និងសកម្មភាពរៀនរបស់សិស្សទៅតាមពេលនីមួយៗ។ អ្នកអាចប្រើក្រដាសសង្កេតផ្សេងទៀត ឬប្រើក្រដាសខាងក្រោមដោយមានការកែសម្រួលតាមតម្រូវការបាន។ តែសូមឲ្យប្រាកដថាទម្រង់ថ្មីមានភាពងាយយល់ និងត្រូវបានទទួលការយល់ស្របពីសំណាក់សមាជិកក្រុមអ្នកសង្កេត។

ឧបករណ៍ទី២

ឧបករណ៍សង្កេតការបង្រៀន និងរៀន

ចែកនៅពេលណា → មុនការបង្រៀនចាប់ផ្តើម
អ្នកណាជាអ្នកបំពេញ? → គ្រប់សមាជិកក្រុមសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន (បំពេញម្នាក់មួយសន្លឹក)
សរសេរពេលណា? → កំឡុងពេលសង្កេតការបង្រៀន-រៀន

កាលបរិច្ឆេទ៖ ______________ ឈ្មោះសាលា៖ ______________
ឈ្មោះអ្នកសង្កេត៖ ______________________
ចំណងជើងមេរៀន ឬប្រធានបទ៖ ____
ឈ្មោះគ្រូបង្រៀន៖ ____________________________________

ម៉ោង	សកម្មភាពសិស្ស	សកម្មភាពគ្រូ

២.៣. *ការពិភាក្សាលើការបង្រៀន និងរៀន* [Check]

គោលការណ៍ទូទៅសម្រាប់ប្រើក្នុងការពិភាក្សាក្រោយបង្រៀនចប់

បន្ទាប់ពីការបង្រៀន និងការសង្កេតការបង្រៀននិងរៀនត្រូវបានបញ្ចប់ នឹងមានការពិភាក្សាមួយដែលការពិភាក្សានេះមិនសម្រាប់តែដើម្បីកែលម្អការបង្រៀន និងរៀន ហើយនិងវិធីសាស្ត្របង្រៀនរបស់គ្រូដែលឡើងបង្រៀនប៉ុណ្ណោះទេ តែក៏ដើម្បីផ្តល់ឱកាសដល់សមាជិកក្រុមសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន ឬគ្រូបង្រៀនផ្សេងទៀតដែលបានចូលរួមក្នុងការសង្កេតការបង្រៀន និងរៀនបានសិក្សាស្វែងយល់ និងផ្លាស់ប្តូរបទពិសោធទៅវិញទៅមកដើម្បីអភិវឌ្ឍការបង្រៀនខ្លួនឯងនៅពេលក្រោយផងដែរ។ ក្នុងគោលបំណងនេះ សមាជិកទាំងអស់ត្រូវបានរំពឹងទុកថានឹងអនុវត្តតាមគោលការណ៍ជាដំណាក់កាលដូចខាងក្រោម។ តួនាទីរបស់អ្នកសម្របសម្រួលគឺសំខាន់ណាស់ ពីព្រោះសមាជិកក្រុមអាចពិភាក្សាទទួលបានចំណេះដឹងច្រើន ឬតិចពីការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន គឺវាអាស្រ័យទៅលើគុណភាពនៃការដឹកនាំការពិភាក្សារបស់អ្នកសម្របសម្រួល។

គោលការណ៍ទូទៅ

១.	ការផ្តល់យោបល់ត្រូវផ្អែកទៅលើភស្តុតាងជាក់លាក់ដែលដកស្រង់ចេញពីការសង្កេតការបង្រៀន-រៀន
២.	ការផ្តល់យោបល់ត្រូវតែ (១) បញ្ជាក់ឲ្យច្បាស់ពីចំណុចសំខាន់ត្រូវកែលម្អ និង (២) ត្រូវអមទៅដោយគំនិតដែលអាចសាកល្បងបាន (ឧ. «ប្រសិនបើខ្ញុំបង្រៀន ខ្ញុំនឹង...»)
៣.	ការពិភាក្សាត្រូវផ្តោតតែទៅលើការកែលម្អ «ការបង្រៀននិងរៀន» ដូច្នេះការរិះគន់ទៅលើគ្រូដែលបង្រៀនត្រូវហាមឃាត់។
៤.	របាយការណ៍នៃការពិភាក្សាត្រូវរក្សាទុកក្នុងការិយាល័យសិក្សា។ ប្រធានក្រុមសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនត្រូវចែករបាយការណ៍នេះដល់ក្រុមផងដែរ។

ដំណើរការពិភាក្សា

	សកម្មភាព	*កំណត់សម្គាល់សម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល*
០.	ចាត់តាំងអ្នកសម្របសម្រួលម្នាក់ និងលេខាកត់ត្រាម្នាក់	➔ ត្រូវជ្រើសរើសអ្នកផ្សេងក្រៅពីគ្រូដែលបានបង្រៀន
១.	ចំណាប់អារម្មណ៍របស់គ្រូដែលបានបង្រៀន	➔ ត្រូវឲ្យគ្រូដែលបានបង្រៀន បង្ហាញនូវចំណាប់អារម្មណ៍អំពីការបង្រៀនរបស់គាត់ ➔ ត្រូវសម្របសម្រួលឲ្យគ្រូដែលបានបង្រៀន ពន្យល់នូវចំណុចដែលគាត់គិតថាទទួលបានជោគជ័យ និងចំណុចដែលគាត់យល់ថាជួបការលំបាក។
២.	ការពិភាក្សាអំពីការបង្រៀន និងរៀន	
	- ចំណុចល្អ	➔ ត្រូវឲ្យសមាជិកម្នាក់ៗបញ្ចេញមតិយ៉ាងហោចណាស់មួយយោបល់។ ➔ ឲ្យសមាជិកម្នាក់ៗផ្តល់ឧទាហរណ៍(ភស្តុតាង)ដែលទាក់ទងនឹងចំណុចដែលគាត់ គិតថាល្អ។ ➔ ត្រូវព្យាយាមបង្កើតបរិយាកាសល្អក្នុងការពិភាក្សា
	- ចំណុចសំខាន់ត្រូវកែលម្អជាមួយគំនិតដែលអាចសាកល្បងបាន	➔ ត្រូវឲ្យសមាជិកម្នាក់ៗបញ្ចេញមតិយ៉ាងហោចណាស់មួយយោបល់។ ➔ ត្រូវផ្តោតតែទៅលើ«ថាតើត្រូវធ្វើដូចម្តេចដើម្បីឲ្យសិស្សរៀនបានច្រើនជាងមុន»។ ➔ ត្រូវជំរុញការពិភាក្សារវាងសមាជិក និងសមាជិកមិនមែនតែរវាងសមាជិកនិងគ្រូដែលបានបង្រៀន នោះទេ។
៣.	ការបូកសរុបការពិភាក្សា	➔ ចែករំលែកលទ្ធផលនៃការពិភាក្សា និងមើលទៅលើចំណុចសំខាន់ដែលបានមកពីការពិភាក្សាសម្រាប់ឲ្យសិក្ខាកាមទាំងអស់កែលម្អការបង្រៀន រៀងៗខ្លួន។

ឧបករណ៍សម្រាប់ប្រើក្នុងការពិភាក្សាក្រោយបង្រៀនចប់

លេខាកត់ត្រា ត្រូវទទួលខុសត្រូវលើការកត់ត្រារាល់ការពិភាក្សាទាំងអស់។ **ឧបករណ៍ទី៣** ខាងក្រោមគឺជាគំរូមួយសម្រាប់ការកត់ត្រាការពិភាក្សានេះ។ កំណត់ត្រានេះត្រូវរក្សាទុកនៅក្នុងសាលា ដើម្បីរៀបចំធ្វើរបាយការណ៍ និងដើម្បីឲ្យឃើញពីការរីកចម្រើននៃការកែលម្អការបង្រៀន និងរៀន ហើយនិងការប្រែប្រួលគុណភាពនៃការពិភាក្សាក្នុងមួយឆ្នាំៗ។

របាយការណ៍នៃការពិភាក្សា (សម្រាប់ការពិភាក្សាក្រោយបង្រៀនចប់)

ឧបករណ៍ទី៣

(សម្រាប់លេខាកត់ត្រា)

ចែកពេលណា? → មុនពេលការចាប់ផ្តើមការពិភាក្សាក្រោយបង្រៀនចប់
បំពេញដោយអ្នកណា? → លេខាកត់ត្រា (ជាសមាជិកក្រុមសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន)
សរសេរពេលណា? → កំឡុងពេលការពិភាក្សាក្រោយបង្រៀនចប់បន្ទាប់ពីការសង្កេតថ្នាក់

កាលបរិច្ឆេទ: __________ ឈ្មោះសាលា: _________________________

ឈ្មោះ និងតួនាទីអ្នកសម្របសម្រួល: __________________/___________

កំណត់ត្រានៃការពិភាក្សា

កំណត់ត្រានេះរួមបញ្ចូលនូវ៖ ការវាយតម្លៃផ្ទាល់ខ្លួនពីអ្នកបង្រៀន, ចំណុចល្អនៅក្នុងការបង្រៀន–រៀន, ចំណុចកែលម្អនៅក្នុងការបង្រៀន–រៀន, ការផ្លាស់ប្តូរគំនិតយោបល់គ្នា, និងសំណូមពរផ្សេងៗដែលអ្នកចូលរួមបានផ្តល់ឲ្យ។

(ថែមក្រដាសករណីចាំបាច់)

គំរូខាងក្រោមនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីជួយសម្រួលដល់សាលាគរុកោសល្យនីមួយៗក្នុងការកត់ត្រាការអនុវត្តការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន។ សាលាគរុកោសល្យនីមួយៗត្រូវធ្វើការបំពេញនិងរក្សាទុកកំណត់ត្រានេះជាមួយនឹងឯកសារពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀតដើម្បីងាយស្រួលក្នុងការបង្ហាញវាដល់មន្ត្រីពាក់ព័ន្ធរបស់ក្រសួង (ឧ. មន្ត្រីអធិការកិច្ចសាលា ឬ ក្រុមចុះពិនិត្យតាមដាន) ដែលជាភ័ស្តុតាងនៃការអនុវត្តការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀននៅសាលាគរុកោសល្យរបស់លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ។

កំណត់ត្រាអំពីការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន

ទីកន្លែង៖ ______________________

ថ្ងៃទី៖ _____/_____/_____
(ថ្ងៃ/ខែ/ឆ្នាំ)

មុខវិជ្ជា៖ ______________________

អ្នកកត់ត្រា/តួនាទី៖ ____________/____________

ព័ត៌មានស្តីពីសកម្មភាព

សកម្មភាពអនុវត្ត (ឧ. ការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន ការបង្រៀនសាកល្បង ការអនុវត្តការបង្រៀនជាមួយគរុសិស្ស/សិស្ស ការពិភាក្សា ។ល។)
ព័ត៌មានសង្ខេបស្តីពីសកម្មភាព (ឧ. ចំណងជើងមេរៀន កម្រិតថ្នាក់ ដំណើរការនៃការប្រជុំ លទ្ធផលពីការពិភាក្សា ចំណុចកែលម្អសំខាន់ៗ ។ល។)

សមាសភាពអ្នកចូលរួម៖

ល.រ	ឈ្មោះ	មុខតំណែង/មុខវិជ្ជា	ភេទ	លេខទូរស័ព្ទ	ហត្ថលេខា
១					
២					
៣					
៤					
៥					
៦					
៧					
៨					
៩					
១០					
១១					
១២					
១៣					
១៤					
១៥					

សូមបន្ថែមក្រដាសប្រសិនបើមានសមាជិកច្រើន

កំណត់ចំណាំ៖ សាលានីមួយៗគឺត្រូវបំពេញកំណត់ត្រានេះនៅរៀងរាល់ពេលអនុវត្តសកម្មភាពនីមួយៗដែលទាក់ទងទៅនឹងការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន ហើយរក្សាទុកកំណត់ត្រានេះនៅការិយាល័យជាមួយនឹងឯកសារផ្សេងៗទៀត ដូចជាកំណត់ត្រាពីការពិភាក្សា និងលទ្ធផលវាយតម្លៃជាដើម។

២.៤. *ការធ្វើសកម្មភាពកែលម្អបន្ត* [Action]

តើលោកគ្រូ អ្នកគ្រូបានរៀនអ្វីខ្លះពីការពិភាក្សា?

វាគឺជាពេលដែលត្រូវអនុវត្ត នូវអ្វីដែលបានរៀនពីការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនក្នុងដំណាក់កាលមុនៗ។ នៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ សមាជិកនៃក្រុមសិក្សាស្រាវជ្រាវម្នាក់ៗទោះបីជាអ្នកបង្រៀន ឬមិនបង្រៀនក៏ដោយគឺត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឲ្យកែលម្អការងាររបស់ខ្លួនបន្ត។ «ការសិក្សាអំពីការបង្រៀន» ត្រូវរួមបញ្ចូលទាំងវិធីសាស្រ្តបង្រៀនដែលបានពិភាក្សា និងកែលម្អដើម្បីប្រសិទ្ធភាពការរៀនរបស់សិស្ស។ ដូច្នេះលោកគ្រូ អ្នកគ្រូត្រូវធ្វើការសាកល្បងនូវអ្វីដែលបានរៀនពីការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន។ មុនពេលបង្រៀន ត្រូវចងចាំរាល់ចំណុចដែលបានពិភាក្សា និងបានសន្និដ្ឋានក្នុងការពិភាក្សាពីដំណាក់កាលមុនៗ និងធ្វើយ៉ាងណាឲ្យការបង្រៀនរបស់លោកគ្រូ អ្នកគ្រូកាន់តែប្រសើរឡើង។

ការណែនាំសម្រាប់នាយកសាលា

វាគួរតែជាបរិយាកាសល្អមួយ សម្រាប់សាលាគរុកោសល្យ ដើម្បីវាយតម្លៃជាវិជ្ជមានលើការកែលម្អការបង្រៀនតាមរយៈការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន។ ដូច្នេះនាយកសាលាគួរតែកែទម្លាប់របស់គ្រូឧទ្ទេសនិងលើកទឹកចិត្ត ឲ្យពួកគាត់ហ៊ានពិភាក្សាផ្លាស់ប្តូរគ្នាទៅវិញទៅមក និងយកលទ្ធផលទាំងនោះសម្រាប់ធ្វើការវាយតម្លៃគ្រូឧទ្ទេស។ ការផ្តួចផ្តើមទាំងនេះនឹងបង្កើតឲ្យមានសកម្មភាពសហការគ្នាព្រមទាំងការប្រកួតប្រជែងរវាងគ្រូឧទ្ទេស និងគ្រូឧទ្ទេសសម្រាប់ការកែលម្អការបង្រៀនផងដែរ។

តើត្រូវធ្វើអ្វីបន្ទាប់ទៀត?

ប្រសិនលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ បានអនុវត្តដំណើរការទាំងអស់ដូចរៀបរាប់ខាងលើនេះហើយ ចូរបន្តធ្វើផែនការសម្រាប់វដ្តក្រោយៗបន្ទាប់ទៀត។

សូមបើកកិច្ចប្រជុំដើម្បីជ្រើសរើសគ្រូដែលត្រូវបង្រៀនបន្ត ហើយឲ្យគាត់ចាប់ផ្តើមរៀបចំមេរៀនរបស់គាត់។

សូមចងចាំពាក្យស្លោកនេះ «**កុំពេញចិត្តនឹងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន។ ការអភិវឌ្ឍគឺគ្មានទីបញ្ចប់ទេ។**»។ សូមកុំប្រញាប់ចង់បានលទ្ធផលហើយក៏សូមកុំបោះបង់ចោលការខិតខំប្រឹងប្រែងដែរ។ ដូចដែលលោកគ្រូ អ្នកគ្រូធ្លាប់បានសិក្សាពី "គោលការណ៍សម្រាប់ធ្វើឲ្យការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនទទួលបានជោគជ័យ" នៅក្នុងចំណុច ១.២ រួចមកហើយដែលបានចែងថាវាត្រូវការរយៈពេល ពីរ-បីឆ្នាំ ដើម្បីឲ្យការកែលម្អកាន់តែលេចធ្លោឡើង។

«ការគិតថាល្អគ្រប់គ្រាន់ហើយ»
គឺជាសត្រូវនឹង
«ការធ្វើឲ្យប្រសើរឡើង»

សំណួរ និងការពិភាក្សាទី២

ឆ្លើយជាបុគ្គលរួចហើយពិភាក្សាជាមួយសមាជិកក្រុមរបស់អ្នក

២-១) តើអ្វីដែលលោកគ្រូ អ្នកគ្រូគិតថាសំខាន់ត្រូវផ្តោតនៅក្នុងការសង្កេតការបង្រៀន-រៀន? ចូរបញ្ជាក់ពីចំណុចចាប់អារម្មណ៍ជាក់ស្តែងរបស់អ្នកសង្កេត ដោយផ្អែកលើការពិភាក្សានៅក្នុងចំណុច ២.១., ២.២. និង ២.៣.។

២-២) តើអ្វីទៅដែលលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ គិតថាសំខាន់ត្រូវផ្តោតនៅក្នុងការពិភាក្សាបន្ទាប់ពីការបង្រៀន-រៀនចប់ ? ចូរបញ្ជាក់ពីចំណុចជាក់ស្តែងដែលយើងគួរតែចាប់អារម្មណ៍។

២-៣) តើអ្វីទៅជាចំណុចខ្លាំង និងការលំបាកក្នុងការសហការជាមួយគ្រូបង្រៀនដទៃក្នុងការរៀបចំការអនុវត្តនិងការពិភាក្សាពីការបង្រៀន-រៀន?

មេរៀនទី៣៖ គន្លឹះដើម្បីធ្វើឲ្យការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនមានប្រសិទ្ធភាព

៣.១. ការសម្របសម្រួលដើម្បីឲ្យការពិភាក្សាទទួលបានគុណភាពល្អ

តើត្រូវធ្វើការសម្របសម្រួលក្នុងការពិភាក្សាយ៉ាងដូចម្តេច?

ប្រសិនបើលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ អនុវត្តការពិភាក្សាក្រោយពីបង្រៀនចប់នោះលោកគ្រូ អ្នកគ្រូប្រហែលជាមានការភ្ញាក់ផ្អើលពីចំនួនអនុសាសន៍ និងសំណូមពរផ្សេងៗដែលសហការីផ្តល់ឲ្យក្នុងការកែលម្អការបង្រៀន-រៀន។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយប្រសិនបើលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ មានបំណង កែលម្អគុណភាពនៃការពិភាក្សា ត្រូវពិនិត្យមើលអនុសាសន៍ដែលសហការីផ្តល់ឲ្យទាំងនោះ ដែលអនុសាសន៍ទាំងនោះគួរតែះ

- មានប្រយោជន៍មិនសម្រាប់តែអ្នកបង្រៀននោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងសម្រាប់អ្នកចូលរួមទាំងអស់ផងដែរ។
- អាចអនុវត្តបានមិនសម្រាប់តែមេរៀនដែលបង្រៀនហើយនោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងមេរៀនផ្សេងៗទៀតផងដែរ។
- នាំឲ្យមានការពិភាក្សាយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងចំណោមអ្នកចូលរួមទាំងអស់។

ជារឿយៗអនុសាសន៍ និងសំណូមពរដែលផ្តល់នៅក្នុងការពិភាក្សាក្រោយពីបង្រៀនចប់ អាចចាត់ជាប្រភេទដូចបានបង្ហាញនៅក្នុងតារាងទី៤ខាងក្រោមះ

រាងទី៤៖ ប្រភេទនៃអនុសាសន៍ដែលបានផ្តល់ក្នុងការពិភាក្សាក្រោយពីការបង្រៀនចប់

	ប្រភេទ	កំណត់ចំណាំ
១	**[ការទិតៀន]** អនុសាសន៍ដែលរកឃើញពីកំហុសរបស់គ្រូបង្រៀន និងការបង្រៀនរបស់គាត់ដោយគ្មានមតិយោបល់ដើម្បីផ្លាស់ប្តូរ និងសំណូមពរដើម្បីស្តាបនា។	← អនុសាសន៍ទាំងនេះគួរត្រូវជៀសវាងព្រោះវានឹងធ្វើឲ្យគ្រូបាក់ទឹកចិត្ត និងមិនបង្រៀនលើកក្រោយទៀត។
២	**[សំណូមពរលើវិធីសាស្ត្របង្រៀន]** អនុសាសន៍ទៅលើការបង្រៀន ដូចជាថាតើត្រូវធ្វើពិសោធន៍យ៉ាងដូចម្តេច? ត្រូវបង្រៀនពីអ្វីនិងបង្រៀនយ៉ាងដូចម្តេច? និងថាតើសកម្មភាពអ្វីត្រូវដាក់បញ្ចូល ឬកាត់ចេញ? មាន ឬមិនមានយោងទៅដល់របៀបរៀនរបស់សិស្ស?	*ការពិភាក្សានឹងកាន់តែស៊ីជម្រៅទៅលើខ្លឹមសារនិងប្រធានបទ។*
៣	**[ការវាយតម្លៃអំពីភាពសមស្របនៃការបង្រៀន]** អនុសាសន៍ទៅលើភាពសមស្របនៃការបង្រៀន ដោយផ្អែកលើការសង្កេតសិស្ស និងលំនាំនៃការរៀនរបស់ពួកគេ ដូចជាការលំបាក, ការភាន់ច្រឡំ, ការទាញសេចក្តីសន្និដ្ឋាន, និងប្រាស្រ័យទាក់ទងរបស់ពួកគេ ។ល។	
៤	**[ការវិភាគអំពីរចនាសម្ព័ន្ធមេរៀន]** អនុសាសន៍លើរចនាសម្ព័ន្ធនិងប្លង់មេរៀន ដូចជាទំនាក់ទំនងរវាងគោលបំណង, សំណួរ, សកម្មភាព, ការសន្និដ្ឋាន, ទំនាក់ទំនងរវាងមេរៀននេះ និងមេរៀនមុន។ល។	
៥	**[ការផ្តល់ទស្សនទានពីចំណេះដឹងស៊ីជម្រៅ] (កែលម្អស៊ីជម្រៅ)** អនុសាសន៍អំពីកម្រិតនៃចំណេះដឹងស៊ីជម្រៅ ដូចជាថាតើយើងយល់ឃើញយ៉ាងដូចម្តេចចំពោះមេរៀននេះតាមទស្សនវិស័យគោលវិធីសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល ដោយផ្អែកលើទស្សនវិជ្ជាអប់រំ ដែលយើងបានពិនិត្យលើការបង្រៀន និងរៀនក្នុងម៉ោងបង្រៀននេះ។	*ការពិភាក្សានឹងបានផ្តល់គំនិតល្អៗ ដល់គ្រូបង្រៀនផ្សេងៗជាច្រើនទៀត។*

ប្រភេទនៃអនុសាសន៍ទាំង៥នៅក្នុងតារាងទី៤នេះមិនចង្អុលបង្ហាញពី "កម្រិតនៃអនុសាសន៍" ទេ។ ជាពិសេស ប្រភេទ ២-៥ មិនបង្ហាញពីទំនាក់ទំនង "ល្អ-អាក្រក់"នោះទេ ហើយទាំងអស់ នេះគឺមានសារៈសំខាន់ដូចគ្នា។ ប្រសិនបើអនុសាសន៍ស្ទើរទាំងអស់ចិតនៅក្នុងប្រភេទ ២ នោះ លទ្ធផលនៃការពិភាក្សា ប្រហែលជាមានប្រយោជន៍សម្រាប់តែមេរៀនដដែលនៅឆ្នាំក្រោយតែប៉ុណ្ណោះ។ ម្យ៉ាងទៀតប្រសិនបើអនុសាសន៍ផ្តោតតែទៅលើទស្សនវិជ្ជាអប់រំដូចនៅប្រភេទ៥ នោះការពិភាក្សានឹងមានភាពអរូបីយ៍ខ្លាំង ហើយអ្នកចូលរួមប្រហែលជាមិនយល់ច្បាស់ពីរបៀបដែលពួកគេអាចកែលម្អគុណភាពនៃការបង្រៀនបានទេ។

តាមបទពិសោធជាក់ស្តែងក្នុងការពិភាក្សា អនុសាសន៍ភាគច្រើនចិតនៅក្នុងប្រភេទ២។ ជារឿយៗ អ្នកសង្កេតជាច្រើនតែងតែគិតថា "ការពិភាក្សានេះមិនមែនសម្រាប់ខ្ញុំទេតែសម្រាប់គ្រូបង្រៀនដែលឡើងបង្រៀន ដើម្បីកែលម្អការបង្រៀនរបស់គាត់តែប៉ុណ្ណោះ" ឬថា "ខ្ញុំបានជួយបង្កើនសមត្ថភាពបង្រៀនរបស់គាត់" ដូច្នេះអ្នកសង្កេតទាំងនោះ គិតថាពួកគាត់មិនទទួលបានផលប្រយោជន៍អ្វីទាំងអស់ពីការពិភាក្សាគ្នានេះ។ តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ប្រសិនបើការសិក្សាជ្រាវមេរៀនបានផ្តល់ឱកាសដល់លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ ដើម្បីរៀនពីគ្នាទៅវិញទៅមកដូចបានពន្យល់នៅក្នុងមេរៀនទី១ នោះវាគួរតែមានអត្ថប្រយោជន៍ដល់គ្រូបង្រៀនទាំងអស់ដែលចូលរួមផងដែរ។ អ្នកសម្របសម្រួល ត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងជួយលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ ដែលចូលរួមឲ្យផ្តល់គំនិតដោយយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើប្រភេទនៃអនុសាសន៍ទាំងនោះ ថាតើអនុសាសន៍និមួយៗស្ថិតក្នុងប្រភេទមួយណា?

របៀបដោះស្រាយការខ្វែងគំនិតគ្នារបស់អ្នកចូលរួម

ការសម្របសម្រួលបានល្អ មិនត្រឹមតែនាំឲ្យការពិភាក្សាបានស៊ីជម្រៅប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងអាចដោះស្រាយបាននូវការខ្វែងគំនិតគ្នារបស់អ្នកចូលរួមផងដែរ។ ចូរគិតមើលពីឧទាហរណ៍ខាងក្រោម។ ប្រសិនបើលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ ជាអ្នកសម្របសម្រួល តើលោកគ្រូ អ្នកគ្រូដោះស្រាយការខ្វែងគំនិតគ្នារបស់អ្នកចូលរួមយ៉ាងដូចម្តេច? សូមគិតមើលមួយភ្លែត!

<u>ឧទាហរណ៍អំពីការខ្វែងគំនិតគ្នា</u>

អ្នកសង្កេត ក: ខ្ញុំគិតថាសកម្មភាពនេះ (សំណួរ, ការបង្រៀន, ។ល។) គួរត្រូវបានប្តូរទៅវិធីផ្សេង។

អ្នកសង្កេត ខ: ខ្ញុំមិនគិតដូច្នោះទេ។ សកម្មភាពនេះ (សំណួរ, ការបង្រៀន ។ល។) គឺអត់មានបញ្ហាទេ។ វាមិនចាំបាច់ផ្លាស់ប្តូរឡើយ។

តើលោកគ្រូ អ្នកគ្រូមានដំណោះស្រាយយ៉ាងដូចម្តេច?

គន្លឹះសម្រាប់ដោះស្រាយបញ្ហានេះគឺប្រហែលជាពឹងផ្អែកទៅលើទំហំដែលយើងបានសង្កេតពីសកម្មភាពសិស្ស។ គំនូសតាងទី៣ ខាងក្រោមបង្ហាញពីឧទាហរណ៍ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាខ្វែងគំនិតគ្នានេះ។ អ្វីដែលសំខាន់ក្នុងការដោះស្រាយនោះ គឺការធ្វើឲ្យមានភាពយុត្តិធម៌ដោយផ្អែកលើការសង្កេតមើលទៅលើសិស្សនៅចំពោះមុខរបស់លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ។ គំនូសតាងខាងក្រោមនេះក៏អាចប្រើប្រាស់ដើម្បីពិនិត្យមើលពីអនុសាសន៍ និងសំណូមពរដែលបានបែងចែកនៅក្នុងប្រភេទ ២ ក្នុងតារាងទី ៤ខាងលើផងដែរ។

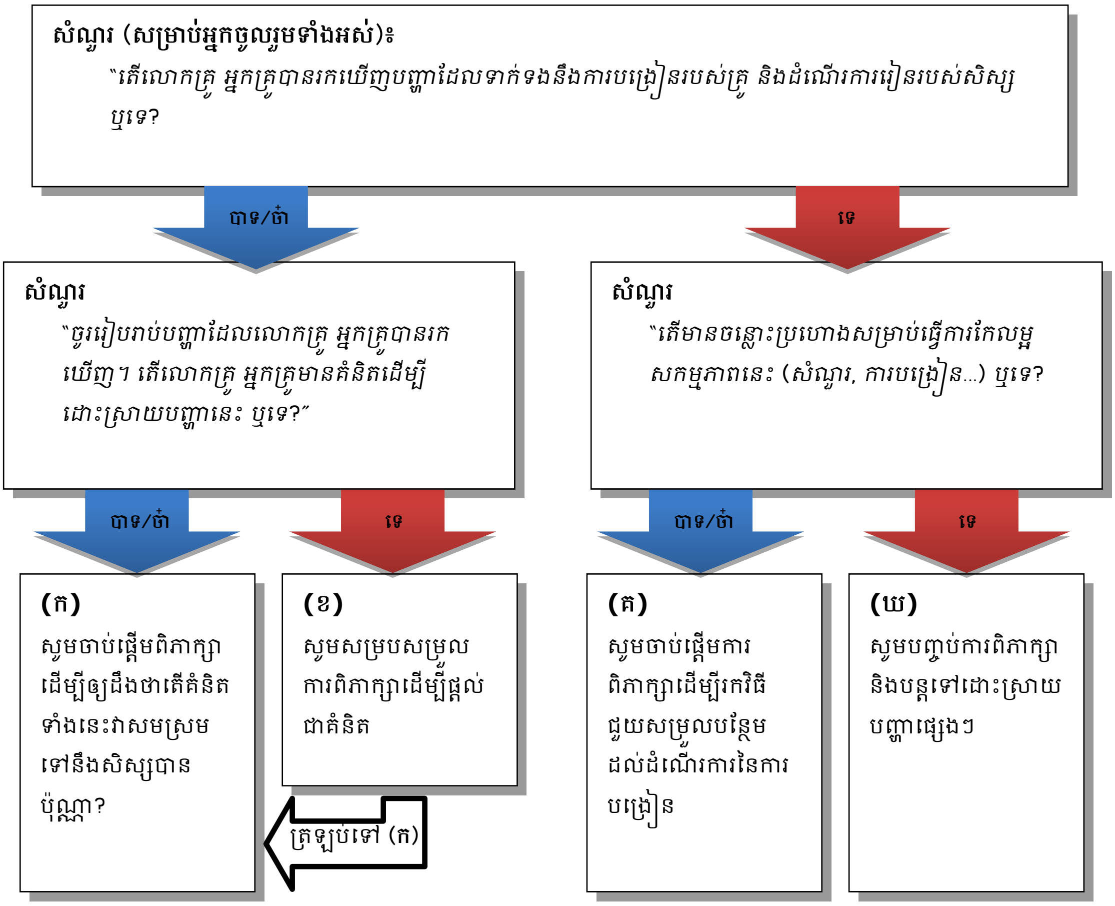

គំនូសតាងទី ៣ លំនាំគំរូនៃការសម្របសម្រួលដែលមានប្រសិទ្ធភាព

៣.២. <u>កាលវិភាគគំរូនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន</u>

ដំណើរការជាវដ្ត

ដំណើរការនេះ តម្រូវឲ្យក្រុមសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀននីមួយៗឆ្លងកាត់វដ្តនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀននៅក្នុងឆមាសនីមួយៗ(ឧទាហរណ៍ ក្រុមសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនមួយត្រូវធ្វើបីដងក្នុងមួយឆ្នាំ។ សាលានីមួយៗអាចចាប់ផ្ដើមធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនមួយក្រុមសម្រាប់មួយមុខវិជ្ជា ហើយបន្តិចម្ដងៗពង្រីកការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនទៅលើមុខវិជ្ជាដ៏ទៃទៀត។ ធ្វើជាជំហានតូចៗ ហើយបន្តទៅមុខជានិច្ច។ ការចាប់ផ្ដើមធ្វើការងារធំភ្លាមៗពេក នឹងធ្វើឲ្យយើងគ្រប់គ្នាធុញទ្រាន់ ហើយលទ្ធផលនៃសកម្មភាពរបស់ក្រុមសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀននឹងពុំបានល្អទេ។

កាលវិភាគគំរូ

តារាងទី៥ខាងក្រោម គឺជាកាលវិភាគគំរូនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនសម្រាប់មួយឆ្នាំសិក្សា។ លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ អាចផ្លាស់ប្ដូរកាលវិភាគនេះទៅតាមថ្ងៃឈប់សម្រាកបុណ្យជាតិ ឬតាមប្រតិទិនសាលា។ ជួនកាលផែនការដែលបានគ្រោងទុកត្រូវបានផ្លាស់ប្ដូរនៅពាក់កណ្ដាលឆមាសដោយសារតែមានបញ្ហាកាលវិភាគជាន់គ្នា។

តារាងទី៥ កាលវិភាគគំរូ

<table>
<tr><th>ឆមាសទី១</th><th>តុលា</th><th>វិច្ឆិការ</th><th>ធ្នូ</th><th>មករា</th><th>កុម្ភៈ</th></tr>
<tr><th>ឆមាសទី២</th><th>មិនា</th><th>មេសា</th><th>ឧសភា</th><th>សីហា</th><th>កក្កដា</th></tr>
<tr><td>សប្ដាហ៍ទី១</td><td rowspan="3">បង្កើតក្រុមសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន (តុលា)។ ពិនិត្យមើលឡើងវិញពីផែនការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន (មិនា)។</td><td rowspan="3">↓ ↓ ↓
គ្រូដែលបានចាត់តាំងត្រូវរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន។
↓ ↓ ↓</td><td rowspan="3">↓ ↓ ↓
គ្រូដែលបានចាត់តាំងត្រូវកែលម្អកិច្ចតែងការ។
↓ ↓ ↓</td><td rowspan="3">↓ ↓ ↓
គ្រូដែលបានចាត់តាំងបញ្ចប់កិច្ចតែងការបង្រៀននិងរៀបចំសម្រាប់ការបង្រៀន។
↓ ↓ ↓</td><td rowspan="3">↓ ↓ ↓
នាយក/នាយិកាធ្វើរបាយការណ៍នៃការអនុវត្តការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនប្រចាំឆមាស។
↓ ↓ ↓</td></tr>
<tr><td>សប្ដាហ៍ទី២</td></tr>
<tr><td>សប្ដាហ៍ទី៣</td></tr>
<tr><td>សប្ដាហ៍ទី៤</td><td>[ផែនការ]
ប្រជុំរៀបចំមេរៀនលើកទី ១
រៀបចំកាលវិភាគការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនប្រចាំឆមាស</td><td>[ផែនការ]
ប្រជុំរៀបចំមេរៀនលើកទី ២
ការពិនិត្យកិច្ចតែងការបង្រៀនពង្រាងលើកទី១</td><td>[ផែនការ]
ប្រជុំរៀបចំមេរៀនលើកទី ៣
ការពិនិត្យកិច្ចតែងការពង្រាងលើកទី២ (ឧ. តាមរយៈការបង្រៀនសាកល្បង)</td><td>[អនុវត្ត]
ការបង្រៀននិងការសង្កេត

[ត្រួតពិនិត្យ]
ការពិភាក្សាក្រោយបង្រៀនចប់</td><td>ធ្វើបទបង្ហាញនិងការពិភាក្សាទៅលើរបាយការណ៍</td></tr>
</table>

ការធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន

សាលានីមួយៗត្រូវធ្វើរបាយការណ៍សង្ខេបពីការរីកចម្រើន និងបញ្ហាទាំងឡាយដែលកើតមាននៅក្នុងការអនុវត្តការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនរបស់ខ្លួនប្រចាំឆមាសនីមួយៗ។ របាយការណ៍នីមួយៗអាចត្រូវបានរៀបចំយ៉ាងងាយស្រួលដោយគ្រាន់តែប្រមូលចងក្រងកំណត់ត្រា ដែលបានធ្វើនៅក្នុងដំណាក់កាលនីមួយៗនៃសកម្មភាពការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន ដែលក្នុងនោះមានកំណត់ត្រានៃការពិភាក្សាកែលម្អក្រោយការបង្រៀនចប់(ឧបករណ៍ទី៣)និងកំណត់ត្រាអំពីការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន។ សាលាអាចប្រើរបាយការណ៍នេះ មិនសម្រាប់តែជាភស្តុតាងសម្រាប់បង្ហាញគេថាបានអនុវត្តការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវាក៏អាចប្រើសម្រាប់ត្រួតពិនិត្យមើលការរីកចម្រើនអំពីការអភិវឌ្ឍការបង្រៀន និងរៀនពេញមួយឆ្នាំសិក្សាផងដែរ។

សេចក្តីណែនាំសម្រាប់នាយកសាលា និងការងាររដ្ឋបាល

បទពិសោធកន្លងមកបង្ហាញថា ភាពជាអ្នកដឹកនាំរបស់នាយកសាលាគឺជាគន្លឹះមួយដើម្បីទទួលបានជោគជ័យក្នុងការអនុវត្តការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន។ នាយកសាលាម្នាក់ៗត្រូវបានរំពឹងទុកថានឹងធ្វើការពិភាក្សាជាមួយនាយករង ប្រធានក្រុមបច្ចេកទេស ប្រធានការិយាល័យសិក្សា ដើម្បីចែកតួនាទីគ្នាដូចជាៈ

- អ្នកណាជាអ្នកទាក់ទងសមាជិកក្រុមសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនដើម្បីមកជួបជុំគ្នា?
- អ្នកណាជាអ្នកទទួលខុសត្រូវក្នុងការដាក់ថ្ងៃ ម៉ោង ពេល និងទីកន្លែងប្រជុំ?
- អ្នកណានឹងត្រូវបានចាត់តាំងជាអ្នកឡើងបង្រៀន ហើយអ្នកណាជាអ្នកសម្របសម្រួល?
- អ្នកណាជាលេខាកត់ត្រា?

គួរកត់សម្គាល់ថា ជាទូទៅត្រូវចំណាយពេលច្រើនឆ្នាំសម្រាប់ឲ្យគ្រូបង្រៀនម្នាក់ៗគិតអំពីការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន ឲ្យទៅជាទម្លាប់ដដែលៗសម្រាប់កែលម្អការបង្រៀន–រៀន។ នៅពេលចាប់ផ្តើមដំបូង គ្រូភាគច្រើនតែងគិតថា ការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនជាការបន្ថែមភារកិច្ចដែលរំខានការងារ និងជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគាត់។

ម្យ៉ាងវិញទៀត ប្រសិនបើវាមានការលំបាកសម្រាប់សាលា ក្នុងការបង្កើតវដ្តនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនក្នុងឆមាសនីមួយៗ ដោយហេតុផលផ្សេងៗ ដូច្នេះនាយកសាលាអាចកំណត់សមាជិកដែលមានចំណាប់ចំណូលចិត្តធ្វើ ឬបន្ថយចំនួនពេលនៃការអនុវត្ត។ អ្វីដែលសំខាន់គឺត្រូវចាប់ផ្តើមអនុវត្ត មិនត្រូវរង់ចាំរហូតដល់ពេលមានស្ថានភាពល្អណាមួយ សម្រាប់បង្កើតការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀននៅក្នុងសាលារបស់លោកគ្រូ អ្នកគ្រូនោះទេ។

សំណួរ និងការពិភាក្សាទី៣

ឆ្លើយជាបុគ្គលរួចហើយពិភាក្សាជាមួយសមាជិកក្រុមរបស់អ្នក

៣-១) សូមឆ្លើយសំណួរខាងក្រោមនេះ៖

៣-១-១) តើអនុសាសន៍ខាងក្រោមនេះថិតនៅក្នុងប្រភេទមួយណា ដោយផ្អែកលើប្រភេទអនុសាសន៍ក្នុងតារាងទី៤?

ក). សកម្មភាពបង្រៀននេះ ហាក់បីដូចជាមិនសូវមានទំនាក់ទំនងជាមួយវត្ថុបំណងមេរៀនទេ។ តើវាយ៉ាងម៉េចដែរ ប្រសិនបើយើងធ្វើតាមសកម្មភាពផ្សេងវិញ ដូចជា........................?

ខ). សិស្សមានការភាន់ច្រឡំ/កំហុសខ្លះៗ ដូចជា...................។ លទ្ធផលនេះប្រហែលជាមកពីការណែនាំ ឬពន្យល់មិនបានច្បាស់មុននឹងចាប់ផ្ដើមធ្វើសកម្មភាពនេះ។ តើវាយ៉ាងម៉េចដែរ ប្រសិនបើយើងបង្រៀនតាមវិធី.............................?

គ). គ្រូមិនបានបង្រៀនតាមកិច្ចតែងការបង្រៀន

ឃ). សិស្សមានឱកាសគិតបានតិចតួច ក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហា និងស្វែងរកអ្វីដែលថ្មីពីមេរៀននេះ។ ខ្ញុំគិតថាកិច្ចតែងការបង្រៀនទាំងមូលគួរតែត្រូវបានកែលម្អឡើងវិញ។

ង). នៅក្នុងសកម្មភាពបង្រៀននេះ គ្រូបង្រៀនបានឲ្យសិស្សធ្វើការងារជាក្រុមដើម្បីឲ្យទទួលបានគំនិតច្រើនពីសិស្ស។

៣-១-២) តើមានគំរូអនុសាសន៍អ្វីផ្សេងៗទៀតដែលលោកគ្រូ អ្នកគ្រូអាចផ្ដល់ឲ្យបានទៅតាមប្រភេទទាំង៥ នៅក្នុងតារាងទី៤?

៣-២) ឧបមាថាលោកគ្រូ អ្នកគ្រូគឺជាអ្នកសម្របសម្រួលនៅក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន ហើយប្រឈមមុខនឹងបញ្ហានៃការខ្វែងគំនិតគ្នារបស់អ្នកចូលរួម៖

ក- នៅពេលបញ្ចប់ការពិសោធ គ្រូគួរតែសរសេរសន្និដ្ឋានរបស់គាត់នៅលើក្ដារខៀន ហើយប្រាប់សិស្សឲ្យសរសេរចូលទៅក្នុងសៀវភៅ ដូចនេះសិស្សមានសេចក្ដីសន្និដ្ឋានដូចគ្នា។

ខ- ទេ ខ្ញុំមិនគិតដូច្នោះទេ។ សិស្សគួរទាញសន្និដ្ឋានដោយខ្លួនឯង។ ធ្វើដូចនេះសិស្សអាចសរសេរសេចក្ដីសន្និដ្ឋានទៅក្នុងសៀវភៅរបស់គេដោយខ្លួនឯង។

តើលោកគ្រូ អ្នកគ្រូដោះស្រាយបញ្ហានេះយ៉ាងដូចម្ដេច? សូមចងចាំក្នុងចិត្តថាលោកគ្រូ អ្នកគ្រូមិនតម្រូវឲ្យកាត់សេចក្ដីថាគំនិតមួយណាប្រសើរជាងនោះទេ ប៉ុន្តែលោកគ្រូ អ្នកគ្រូត្រូវបង្ហាញពីទម្រង់នៃការពិភាក្សាដើម្បីឈានទៅរកការឯកភាពគ្នា។

មេរៀនទី៤៖ សំណួរចម្លើយពាក់ព័ន្ធការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន

សំណួរស្តីពីអ្នកចូលរួម

សំណួរ: *តើគ្រូបង្រៀនថ្នាក់ខុសគ្នា មុខវិជ្ជាខុសគ្នា ឬមកពីសាលាផ្សេងគ្នាអាចធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនជាមួយគ្នាបានដែរ ឬទេ?*

ចម្លើយ: បាទ/ចាស់, នៅក្នុងសាលាមួយ ការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនជាញឹកញាប់ មានការចូលរួមពីគ្រូគ្រប់កម្រិតថ្នាក់ និងពីទីកន្លែងផ្សេងៗគ្នា ដែលពួកគាត់ចាប់អារម្មណ៍។ ឧទាហរណ៍ គ្រូភាសាអាចរៀន និងផ្តល់យោបល់ក្នុងសកម្មភាពសិក្សាស្រាវជ្រាវលើផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្របាន ជាពិសេសលើវិធីសាស្ត្របង្រៀន។ ជាងនេះទៅទៀត គ្រូមកពីសាលាផ្សេងគ្នាក៏អាចរៀនពីគ្នាទៅវិញទៅមកផងដែរអំពីសកម្មភាពកែលម្អការបង្រៀន–រៀន តាមរយៈការចូលរួមការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន។ សិក្ខាកាមចម្រុះគឺជាប្រភពនៃទស្សនៈសម្បូណ៌បែបក្នុងការពិភាក្សា។

សំណួរស្តីពីគោលដៅ

សំណួរ: *តើការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនអាចធ្វើបានសម្រាប់តែមុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រ និងគណិតវិទ្យាឬ?*

ចម្លើយ: ការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនអាចអនុវត្តបានគ្រប់ខ្លឹមសារនៃមុខវិជ្ជាទាំងអស់រាប់ទាំង គណិតវិទ្យា វិទ្យាសាស្ត្ររហូតដល់អក្សរសាស្ត្រ និងសិក្សាសង្គមផងដែរ។ ទោះបីជាមុខវិជ្ជាអ្វីក៏ដោយ ក៏ការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនអាចដំណើរការយកបង្រៀនវិញ ក្នុងការត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តរបស់ពួកគាត់ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹង របៀបដែលពួកគាត់អាចធ្វើឲ្យសិស្សរៀនកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព ហើយទាំងនេះអាចធ្វើបានគ្រប់មុខវិជ្ជា និងគ្រប់កម្រិតទាំងអស់។

សំណួរស្តីពីការអនុវត្ត

សំណួរ: *តើសាលាយើងខ្ញុំបែងចែកពេលវេលាសម្រាប់ការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនយ៉ាងដូចម្តេច បើសាលាគ្មានពេលវេលាចន្លោះប្រហោងសម្រាប់ធ្វើសកម្មភាពបន្ថែម?*

ចម្លើយ: ជាការពិតយើងអាចបញ្ចូលសកម្មភាពសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនទៅក្នុងការប្រជុំបច្ចេកទេស។ ខណៈពេលដែលសាលានីមួយៗមានប្រជុំបច្ចេកទេសប្រចាំសប្តាហ៍ ឬប្រចាំខែ សមាជិកក្រុមសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនទាំងអស់អាចប្រើឱកាសនេះ ដើម្បីពិភាក្សា និងអនុវត្តការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនបាន។

សំណួរ: *តើថ្នាក់និទស្សន៍ និងការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនខុសគ្នាយ៉ាងដូចម្តេច?*

ចម្លើយ: ភាពខុសគ្នារវាងថ្នាក់និទស្សន៍ និងការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន គឺនៅត្រង់របៀបដែលយើងត្រួតពិនិត្យ និងកែលម្អការបង្រៀន និងរៀន។ ជាទូទៅ ការកែលម្អការបង្រៀន និងរៀនក្នុង

ពេលធ្វើថ្នាក់និទស្សន៍ត្រូវបានត្រួតពិនិត្យក្នុងថ្ងៃដែលធ្វើថ្នាក់និទស្សន៍តែប៉ុណ្ណោះ (one-shot'and 'one-way) ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀនការត្រួតពិនិត្យត្រូវបានដំណើរជាបន្តបន្ទាប់ រាងដូចគូទខ្យងតាមរយៈការប្រមូលផ្តុំគំនិតរបស់គ្រូៗ។ ក្នុងថ្នាក់និទស្សន៍ មានគ្រូម្នាក់បង្រៀននៅចំពោះមុខគ្រូៗផ្សេងទៀត ដោយគ្មានសិស្សទេ ហើយគ្រូដែលចូលរួមគ្រាន់តែផ្តល់យោបល់ និងសំណូមពរទៅលើការបង្រៀន។ ពួកគាត់មិនរំពឹងថានឹងមានពេលសង្កេតលើការបង្រៀនមេរៀននេះនៅពេលណាមួយចំពោះសិស្សពិតប្រាកដនោះទេ។ម្យ៉ាងវិញទៀត ការសិក្សាស្រាវជ្រាវមេរៀន គ្រូដែលចូលរួមសង្កេតធ្វើការរួមគ្នាមិនមែនពិភាក្សាតែលើកិច្ចតែងការបង្រៀនប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏ត្រូវសង្កេតការបង្រៀន និងរៀន ដែលប្រព្រឹត្តទៅនៅក្នុងថ្នាក់ជាក់ស្តែងផងដែរ។ គ្រូដែលចូលរួមសង្កេតអាចបង្កើនជំនាញក្នុងការសង្កេត និងកែលម្អការបង្រៀន ហើយនៅពេលគាត់បង្រៀន គាត់នឹងប្រើបទពិសោធនេះ ដើម្បីអភិវឌ្ឍការបង្រៀនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ផងដែរ។

សំណួរ: *តើយើងគួរយកចិត្តទុកដាក់លើចំណុចអ្វីខ្លះដើម្បីឲ្យការសង្កេតការបង្រៀន-រៀនឲ្យមានប្រសិទ្ធិភាពខ្ពស់?*

ចម្លើយ: ជាអនុសាសន៍ គ្រូគួរតែសង្កេតទៅលើសិស្សតែពីរ បីនាក់ ឬទៅលើសិស្សមួយក្រុម ដោយយកចិត្តទុកដាក់កត់ចំណាំលើដំណើរការ និងលទ្ធផលសិក្សារបស់ពួកគេឲ្យបានច្បាស់លាស់។ វិធីសាស្ត្រនេះ អាចជួយឲ្យលោកគ្រូ អ្នកគ្រូរកឃើញបញ្ហា ដំណើរការ និងសកម្មភាពនានាដែលជាមូលហេតុនាំឲ្យសិស្សទទួលបានជោគជ័យ ឬបរាជ័យលើការសិក្សារបស់ពួកគេ។ ភស្តុតាងទាំងនេះនឹងមានប្រយោជន៍យ៉ាងខ្លាំងសម្រាប់ការពិភាក្សាកែលម្អការបង្រៀន-រៀនឲ្យកាន់តែសកម្ម និងស៊ីជម្រៅតាមបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល។

សំណួរ: *តើគ្រូអាចធ្វើការកែលម្អលើកិច្ចតែងការបង្រៀនគំរូ ដែលបានរៀននៅក្នុងវគ្គបំប៉នបានដែរឬទេ?*

ចម្លើយ: កិច្ចតែងការបង្រៀនគំរូគឺគ្រាន់តែជាគំរូមួយប៉ុណ្ណោះ។ ដូច្នេះ វាអាច ឬក៏មិនអាចសមស្របសម្រាប់សិស្សរបស់លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ។ សូមចងចាំក្នុងចិត្តថា នៅលើពិភពលោកមិនមានកិច្ចតែងការបង្រៀនណាដែលអាចអនុវត្តបានសម្រាប់សិស្សទាំងអស់នោះទេ។ ឧទាហរណ៍ សិស្សថ្នាក់ទី៦នៅសាលា(ក) មានភាពខុសគ្នាពីសិស្សថ្នាក់ទី៦នៅសាលា(ខ) ដូចជាចំណេះដឹង បំណិន កម្រិតនៃការទទួលបាន និងរបៀបនៃការរៀនជាដើម។ ដូច្នេះ ទោះបីជាគ្រូនៅសាលាទាំងពីរមានកិច្ចតែងការបង្រៀន «គំរូ» ដូចគ្នា ពួកគាត់ត្រូវតែកែលម្អកិច្ចតែងការបង្រៀននោះឡើងវិញ ទៅតាមស្ថានភាពសិស្សនៅក្នុងសាលានីមួយៗ ហើយធ្វើការពិភាក្សាទៅតាមកម្រិតនៃការកែប្រែនោះ។ យើងត្រូវប្រែក្លាយពីភាពគ្មានការកែសម្រួលទៅជាមានការកែលម្អដ៏មានប្រសិទ្ធភាព។

ឯកសារយោង

Books

Schön, D. (1983). *The Reflective Practitioner: How Professionals Think in Action*. New York: Basic Books

Stigler, J. W. and Hiebert, J. (1999).*The teaching gap: Best ideas from the world's teachers for improving education in the classroom.* New York: Free Press.

Document

STEPSAM2 (2009). Resource book 1 for science trainers/directors of TTCs

Websites

Lesson Study Research Group
http://www.tc.edu/lessonstudy/index.html

ឧបត្ថម្ភ និងបោះពុម្ពដោយ

ទីភ្នាក់ងារសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិនៃប្រទេសជប៉ុន (JICA)

និងគម្រោង STEPSAM2

Science Teacher Education Project